

ปม'6ตุลา'เดือดกลางสภา 'สมัคร'สาบานไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 14:47:00

(Update)ปม'6ตุลา'เดือด "สมัคร-อภิสิทธิ์-ชวน" โต้เดือด นายกฯ สาบานกลางสภา ถ้าเกี่ยว 6 ตุลาฯ2519 แม่นัดนี้เดี๋ยวขอให้มีอันเป็นไป

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ : ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ทันทีที่นายสมัคร สุนทรเวช อภิปรายตอบโต้ผู้นำฝ่ายค้านอย่างเผ็ดร้อน ส่งผลให้บรรยากาศการอภิปรายนโยบายรัฐบาลดุเดือดขึ้นทันที โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้าน ได้ขอใช้สิทธิพาดพิง โดยอภิปรายว่า สิ่งที่ตนอภิปรายนั้นเป็นข้อเท็จจริงไม่ได้อบรม นายกฯเพียงแต่ชี้ให้เห็นว่าสังคมต้องการนายกฯตัวจริง และชี้ว่าวันนี้เราประคองบ้านเมืองอย่างไร ต้องการรัฐบาลมีท่าทีต่อสิทธิเสรีภาพการเมืองภาคประชาชนอย่างไร ตนไม่ได้พูดซักคำว่าท่านทุจริตหรือไม่ดีไม่เหมาะสม เพียงแต่ท่านมีท่าทีบางอย่างที่สังคมวิตกกังวล

"ผมอายุ 43 ปี แต่ถ้าผมกินเงินเดือนของประชาชน เท่ากับคนอายุ เท่าไหร่ก็แล้วแต่ ผมต้องทำหน้าที่ผมในฐานะผู้แทนของประชาชน ไม่มีสิทธิที่จะไม่ทำหน้าที่ของตัวเอง ผมก็ยอมรับว่าท่านจะได้คะแนนเสียงมากกว่าผม แต่เราทำหน้าที่ของเราตามวิถีทาง

ประชาธิปไตย ไม่มีความจำเป็นอะไรที่หยิบเรื่องนี้มาถากถาง และผมก็ไม่ได้อบรม ถูกต้องผมอายุน้อยตอนเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลา แต่ผมสนใจติดตามประวัติศาสตร์มานาน ผมทำให้ไปถามเหมือนกันว่าบรรดาคนที่ เป็นสื่อสารมวลชนว่าเขาจรรยาบรรณไทยที่เป็นมิตรกับหนังสือพิมพ์หรือไม่ ผมไม่ได้บอกว่าท่านปิดหนังสือพิมพ์แต่บอกว่ายุคของท่านหนังสือพิมพ์ถูกปิดมากที่สุด และเหตุผลที่ท่านสั่งให้ปิดหนังสือพิมพ์อีกครั้งก็เพราะกลัวว่าเป็นห่วงฝ่ายปฏิวัติว่าคนจะไม่รู้จัก" นายอภิสิทธิ์ กล่าว

นายอภิสิทธิ์ กล่าวว่า ในช่วงที่พรรคประชาธิปัตย์ไทยเอาชนะพรรค ประชาธิปัตย์ นั้นท่านเคยเยาะเย้ยว่าพรรคประชาธิปัตย์จะอยู่ได้ไม่ ยั่งยืนเท่าพรรคท่าน แล้ววันนี้ท่านอาศัยพรรคท่านหรือไม่

นายสมัคร ลูกชิ้นตอบโต้ทันทีว่า คนอย่างตนไม่เคยเยาะเย้ยพรรค ประชาธิปัตย์ให้ไปหาหลักฐานมายืนยันว่าตนเคยเยาะเย้ยพรรค ประชาธิปัตย์ตอนไหน คนอย่างตนยืนยันว่าเป็นปฏิบัติกับสื่อ ความคิดไม่ตรงกับสื่อ ถามว่ามีรัฐธรรมนูญฉบับไหนที่ห้ามคนเป็น นายกฯเป็นนักการเมืองมีความคิดเป็นปฏิบัติกับสื่อ ตนอยู่มาถึงตรงนี้อายุมากกว่า 30 ขวบ แต่ไม่เคยเอาเรื่องนี้มาเปรียบเทียบ แต่ที่พูดก็เพื่อให้ได้สติเสียบ้าง บางครั้งคิดว่าตัวเองเก่งกาจ คน ทั้งบ้านทั้งเมืองที่ฟังอยู่ก็ยืนยันว่าผู้นำพรรคฝ่ายค้านอบรมนายกรัฐมนตร

ต่อมานายชวน หลีกภัย ประธานที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่า ตนไม่ปรารถนาที่จะ อภิปราย แต่นายกรัฐมนตรี บอกว่าให้หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ถามประธานที่ปรึกษาเรื่อง รายละเอียดการปิดหนังสือพิมพ์ในยุค 6 ตุลา ซึ่งตนไม่สามารถตอบได้เพราะตอนที่นายกฯหาหรือ อยู่นั้นตนกำลังหนีอยู่ เพราะถูกพวกท่านกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ โดยหนีไปกับร.ต.อ.เชาวริ นทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ ที่ขณะนั้นเป็นนายตำรวจติดตาม ของนายตำรวจ ลัทธพิพัฒน์ ต้องหนีไปเป็น

เดือน ไม่มีโอกาสจะรู้ว่าท่านหรือกันว่าอย่างไร ข้อเท็จจริงที่ท่านต้องยอมรับคือเมื่อมีการปฏิบัติ ก็จะมีการปิดหนังสือพิมพ์ แต่เขาจะอนุญาตให้เปิดโดยลำดับต่อมา ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าหนังสือพิมพ์ ที่ถูกปิดต่อมาได้ถูกเปิดก็ฉบับ

“ท่านนายกาพูดถึงพรรคประชาธิปัตย์ ความจริงท่านนายกาและสมาชิกหลายคนในสภาและในกรม. เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ถือว่าเกิดกับประชาธิปัตย์ ถ้าไม่มีประชาธิปัตย์ไม่ได้เกิด ผมยังชื่นชมบางคนที่น่าสนใจบุญคุณของพรรค และนึกตำหนิในใจ คนที่ไม่สนใจพูดจาเนรคุณพรรค เพราะพรรคไม่เคยให้ร้ายคนเหล่านี้ พรรคมีแต่ส่งเสริม ต้องขอกราบเรียนในฐานะที่เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน” นายชวน กล่าว

นายชวน กล่าวว่าในช่วง 6 ตุลา ตนอยู่ในกรม. มีเรื่องราวที่เป็นรายละเอียดมาก ส่อเห็นพฤติกรรมมากมายหลายอย่าง เมื่อเกิดเหตุ 6 ตุลา ท่านรู้ว่าประชาธิปัตย์พังแล้วหลายคนแยกตัวออกไป นายสมัครแยกไปตั้งพรรคประชากรไทย ปี 2522 เป็นช่วงที่ตกต่ำที่สุดของพรรคประชาธิปัตย์ เราได้ส.ส. ทั้งประเทศ 30 กว่าคน ท่านขณะเลือกตั้ง ท่านคงลืมไปแล้ววาระหวางที่อยู่ในสภาท่านหัวเราะเยะแล้วบอกว่าใน อีกหนอยประชาธิปัตย์จะเป็นพรรคต่ำลืบ ไปดูรายงานการประชุมได้เหมือนครั้งหนึ่งท่านเคยเอาพระสาบานในห้องประชุม แต่ตนเป็นประธานไม่อนุญาต ท่านก็บอกประธานกลัว แต่ตนบอกว่าเราอยู่ที่นี้กันหลายคนถ้าสาบานมาแล้วฟ้าผ่าเบรียงลงมาก็ตายกันหมด

“ท่านนายกาอย่าประมาณคนอื่นต่ำ ท่านเคยบอกว่าประชาธิปัตย์จะเป็นพรรคต่ำลืบ แต่พรรคท่านในที่สุดก็ต่ำลืบ ผมไม่วิจารณ์ท่านถือว่ามาจากระบบเลือกตั้ง แต่ถ้าท่านวัดว่าจำนวน 230 กับ 165 เป็นความดีหรือไม่ดี อย่างที่ให้สัมภาษณ์ หรือคิดว่ารัฐบาลอ่านนโยบาย 1 ชั่วโมง ฝ่ายค้านพูด 3 ชั่วโมงเป็นปกติ สมัยผมก็ทำอย่างนี้ ในฐานะที่เป็นคนประชาธิปัตย์ ภูมิใจที่พรรคสอนให้เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ดำรงรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่ที่นายกาออกมาจากพรรคเพราะความขัดแย้งของท่าน หรือวางบันได 3 ชั้นเพื่อเป็นนายกา เราจะไม่วิจารณ์เพียงแต่จะชี้แจงในส่วนที่พาดพิงกับประชาธิปัตย์เท่านั้น” ประธานสภาที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์ กล่าว

นายสมัคร แย้งว่าไม่เคยออกจากพรรคประชาธิปัตย์ตอนที่พรรคพัง เพราะตอนที่ออกมานั้นยังไม่พัง แต่เหตุที่ตนต้องออกเพราะปฏิเสธไม่เป็นรัฐมนตรี ในปี 2519 มีบุคคลสำคัญจะเดินทางกลับเข้ามาในประเทศ ส.ส.อภิปรายโจมตีอย่างรุนแรงม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช อดีตนายกรัฐมนตรี ก็ประกาศลาออกในสภา และวันรุ่งขึ้นในการประชุมกรม.ตนได้เสนอให้ม.ร.ว.เสนีย์ เป็นนายกาอีกครั้ง อาจจะทำให้ใครในพรรคประชาธิปัตย์ ไม่พอใจเพราะเขากำลังจะเปลี่ยนแปลงอะไรตนไม่ทราบ คงคิดว่านายสมัคร มันเสือกแท้ ๆ เขาจัดประชุมกันตอนบ่ายสองโมง แต่บ่ายโมงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เรียบร้อย ทำให้ตนไม่สามารถเป็นรัฐมนตรีได้อีกทั้งที่ม.ร.ว.เสนีย์ ต้องการให้เป็น นั่นคือสาเหตุที่ตนต้องลาออกจากพรรคประชาธิปัตย์

“หลังจากนั้นวันที่ 1 ตุลา 2519 ก็มีเรื่องมีราวกันมาตลอด ซึ่งผมไม่เกี่ยวข้องด้วยเลยด้วยประการทั้งปวง ผมเป็นคนชอบสาบาน ถ้าผมไปเกี่ยวข้องกับเรื่อง 6 ตุลา แม้แต่นิดเดียว ต้องให้มีอันเป็นไป อย่าได้มีความเจริญในชีวิตนี้ นับแต่วันนี้ต่อไป วันนี้ดีจริง ๆ ที่ได้พูดเรื่องนี้ ผมเป็นรัฐมนตรีมหาดไทยวันที่ 22 ตุลา 2519 ดังนั้นเหตุการณ์ 6 ตุลา ผมจึงไม่มีสถานะจะไปทำร้ายใครได้เลย 14 ตุลา ก็ไม่เคยเกี่ยวข้องกับ 6 ตุลา ก็ไม่เคยเกี่ยวข้องกับ ถ้าผมเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ด้วยประการใดๆให้มีอันเป็นไปนับตั้งแต่วันนี้ แต่ถ้าผมไม่เกี่ยวข้องเลยขอให้นายสมัครมีความรุ่งเรืองในทางการเมือง และในชีวิตทั้งหมด ” นายสมัคร กล่าว

สมัครเดือด! โต้'อภิสิทธิ์' ย่อนปม6ตุลาฯปิดนสพ.มากที่สุด

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า หลังจากที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านอภิปรายเสร็จสิ้นลง นายสมัคร สุนทรเวช ได้ขอใช้สิทธิพาดพิงลูกชิ้นอภิปรายว่า ตนอ่านนโยบายแค่ 1 ชั่วโมง แต่ผู้นำฝ่ายค้านใช้เวลาพูด 2 ชั่วโมง ซึ่งการวิจารณ์นโยบายไม่เป็นปัญหาแต่ครึ่งชั่วโมงหลังท่านพูดจา ลักษณะอบรมสั่งสอนคนที่ เป็นนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับเลือกตั้ง 233 เสียง แต่ฝ่ายค้านได้ 165 เสียง ตนได้เป็นนายกรัฐมนตรี การอบรมสั่งสอนนั้นฟังดูโก้ เก่งกล้าดี แต่ต้องรอบคอบใช้ตัวเลขมากกว่านี้ ที่วิจารณ์ว่าตนสมัยที่ตนเป็นรมว.มหาดไทย สั่งปิดหนังสือพิมพ์มากที่สุด ซึ่งตนเป็นรมว.มหาดไทย ปี 2519 วันนี้ 2551 ผ่านมาแล้ว 32 ปี คนที่อบรมตนวันนี้อายุ 43 ปี

วันนั้นอายุ 11 ปีและอยู่ที่อังกฤษไม่ใช่เมืองไทย ถ้าไม่รู้ข้อมูลขอให้ลองถามเลขาธิการหรือประธานที่ปรึกษาพรรคให้เล่าเรื่องจริงว่าสมัยที่ตนเป็นรมว.มหาดไทยไม่เคยสั่งปิดหนังสือพิมพ์ แต่คนที่ปิดอาจจะเป็นเจ้าของงานการพิมพ์ ซึ่งตนไม่เคยสั่งให้เขาไปปิด แต่เขาทำตามหน้าที่ แต่ถ้าผู้นำฝ่ายค้านไม่เคยรู้เลยตนก็จะบอกให้ว่าเมื่อมีการปฏิวัติ 2519 เขาปิดหนังสือพิมพ์หมดทุกฉบับ ซึ่งตนไม่เห็นด้วยได้บอกว่าถ้าปิดหนังสือพิมพ์แล้วคนไทยจะรู้ว่าคณะปฏิรูปเป็นใครมาจากไหน รุ่งขึ้นคณะปฏิรูปจึงตั้งกรรมการ 5 คนซึ่งมีตนรวมอยู่ด้วย และตนเป็นคนสั่งเปิดหนังสือพิมพ์ ทุกฉบับ มีพยานที่อ้างอิงได้คือนายประพันธ์ เสดระกุล หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ที่นั่งอยู่หน้าห้อง

นายสมัคร กล่าวว่า ส่วนเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าทุจริตนั้นขณะนี้เรื่องทั้งหมดยังอยู่ในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ(คตส.) ยังไม่ถึงอัยการด้วยซ้ำ แต่สื่อกล่าวรุนแรงเหมือนตนสกปรกเต็มที่ ตนบอกว่าสุจริตเป็นเกราะกำบังศาสตร์พ้อง สกปรกบาทเดียว มาเป็นศัตรูกับสื่อมวลชนไม่ได้หรอก เขาถลกหนังเอาตาย ตนอายุ 73 ปีอายุมากกว่าผู้พูด 30 ปี ฟังคนอายุ 43 ปี อบรมสั่งสอนได้ ตนอยู่ในการเมืองมานานรู้ดีลึกหนาบางในบ้านเมืองนี้ ถ้าสกปรก คิดไม่เป็นมาไม่ได้ไกลถึงปานนี้

นายสมัคร กล่าวว่านั่งฟังผู้นำฝ่ายค้านมา 3 ชั่วโมง ทั้งที่ปวดบั้นสะวะ หิวข้าวตั้งแต่เริ่มต้นอ่านนโยบาย แต่ไม่ลุกไปไหนเพราะเกรงใจผู้นำฝ่ายค้าน นึกว่าจะชมเชย แต่ก็กล่าวพาดพิงอดีตนายกรัฐมนตรี ทั้งที่นโยบายนี้ตนเขียนเองเป็นผู้รับผิดชอบนโยบายนี้ แต่ตัวหนังสือที่มีการแก้ไขตนไม่ทราบจริงๆเป็นเรื่องที่คณะกรรมการพรรครวมทั้ง 6 พรรคเป็นคนดำเนินการ ซึ่งตนก็ได้อ่านฉบับสมบูรณ์เข้านี้เอง จึงอ่านตะกุกตะกักไปบ้าง

อย่างไรก็ตาม แม่ตนจะออกมาจากพรรคของท่าน แล้วก็ตั้ง มีคนบอกว่าออกจากพรรคนี้แล้วจะเจ๊ง แต่ไม่ใช่สำหรับคนที่ชื่อสมัคร สุนทรเวช ออกมาแล้วตั้งพรรคการเมืองเอง เคยต่อสู้กับพรรคประชาธิปัตย์ ส่งผู้สมัคร 35 คนได้ 32 ที่นั่ง ในกทม.ได้ 29 ที่นั่ง ขณะที่พรรคประชาธิปัตย์ได้เสียงในกทม.เพียงที่นั่งเดียว

นายสมัคร กล่าวว่า ตนเป็นนายกาที่ไม่ได้ปิดบังสถานะ คนทั้งบ้านทั้งเมืองรู้จัก เป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน มีการดีเบตกันก่อนซึ่งตนเป็นฝ่ายชนะ แต่ช่วงหาเสียงตนไม่ไปดีเบตกับพรรค เพราะถือว่าเป็นสิทธิของบุคคลในระบบประชาธิปไตย สุดท้ายแล้วพูดอย่างตนได้ 233 เสียง แต่พูดอย่างผู้นำฝ่ายค้านได้ 165 เสียง นึกว่าผู้นำฝ่ายค้านจะเห็นใจตน เพราะการเป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน ตนอยู่อย่างไร

“ผมบ่นก็ไม่ปิดบังว่าครม.ชี้เหร แต่ที่ชี้เหรไม่ใช่สภาพสตรี ลูกอดีตผู้ว่าฯ แต่ชี้เหรเพราะทั้งหมด

มันไม่ได้ตั้งใจ เขียวใครก็ไม่เข้ามาเพราะติดที่ตัวกฎหมาย จึงต้องเอาคนของเราเองซึ่งมีระบบ
กรรมการคัดเลือก ซึ่งมันก็ไม่ได้ตั้งใจแถมยังต้องผสมกับพรรคร่วมอีก การตั้งรัฐบาลเงาจาก 165
เสียงไม่ยากแต่ตั้งจาก 316 ยากจริงๆ บางพรรคส่งคนมาเป็นที่ปรึกษา ต้องคิดบ้างว่าบางคนมันสุ
เลขานุกรไม่ได้ แต่มาเป็นที่ปรึกษา ผมบ่นเลย นี่แหละครับนายสมัคร สุนทรเวช ตัวจริง ถ้าผม
บ่นในพรรคก็เป็นหุ่นเชิดเหมือนเดิม จึงบ่นออกมาข้างนอก”

“ขอพูดถึงเรื่อง 6 ตุลา สักนิด ก็ไอ้ฝรั่งมันดันมาถามผม แล้วผมก็ตอบกับฝรั่งตามที่รู้และเห็น ผม
อยู่สนามหลวงมีคนถูกตีและถูกเอาขี้มาใส่แล้วเผา 1 คน ฝรั่งทุกคนที่สัมภาษณ์ผมต้องถาม
คำถามนี้ทุกคน ฝรั่งมันช่างสนใจจริงๆ อยากรู้ว่าแต่ซีเอ็นเอ็น แต่ผู้หญิงอัลจาซีรา สวยด้วยอายุยัง
ไม่สามสิบ ถามผมเหมือนกัน ผมถามกลับไปว่าคุณอายุเท่าไร ใครฝากมาถาม จำชื่อปากมาถาม
ว่าผมเป็นชาตกรมือเปื้อนเลือด ไอ้ชาตกรมือเปื้อนเลือดใช้ทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะตอนจะลง
เลือดตั้ง สมัยลงผู้ว่าท.ม.ผมโดนตำ สูดทำทำไมชาตกรมือเปื้อนเลือดได้รับคะแนนล้านกว่า คู่
ต่อสู้ได้ 5 แสน ถามว่ามีใครในประเทศไทยหรือไม่ว่าได้คะแนนล้านกว่า ไม่มีหรอกมีแต่ชื่อ สมัคร
สุนทรเวช นี่แหละ”นายสมัคร กล่าว

Editorial Krungthep

เหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 ควรชำระประวัติศาสตร์?

20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 00:00:00

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ : กลายเป็นประเด็นปมร้อนอีกครั้งหลังผ่านเวลามากกว่า 30 ปี กรณีที่นายกรัฐมนตรีได้พูด
กลางรัฐสภาในระหว่างการแถลงนโยบายรัฐบาล ถึงขั้นสาบานว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ "เหตุการณ์ 6 ตุลา 2519"
หากมีส่วนไปยุ่งเกี่ยวด้วยก็ขอให้มันอันเป็นไป จนกลายเป็นวาทะรอนที่ส่งผลสะท้อนไปถึงกลุ่มบุคคลและองค์กรที่มี
ส่วนในเหตุการณ์ในอดีต แต่จะว่าไปแล้วปมเรื่องนี้อันที่จริงมีเสียงเรียกร้องมาก่อนหน้านี้ ในการที่นายกรัฐมนตรีไป
ให้สัมภาษณ์สำนักข่าวต่างประเทศแห่งหนึ่งและพูดในเชิงว่ามีคนเสียชีวิตในเหตุการณ์ 6 ตุลา เพียงแค่คนเดียวจน
กลายเป็นกระแสร้อน มีคนจำนวนมากออกมาท้วงติงสิ่งที่นายกรัฐมนตรีพูดผ่านสำนักข่าวต่างประเทศออกไปทั่วโลก
ว่าไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง และถึงขั้นระบุว่ามีการบิดเบือนประวัติศาสตร์

นอกจากนี้บรรดากลุ่มบุคคลและเครือข่ายของวีรชนที่พลีชีวิตในเหตุการณ์ ต่างจัดสัมมนาและ
ออกมากลั่นแกล้งสังคมในสิ่งที่เขาเหล่านั้นเห็นว่าการนำประวัติศาสตร์ไปใช้เพื่อผลประโยชน์บาง
ประการ แต่เป็นการย่ำยีการต่อสู้ด้วยพลังบริสุทธิ์ของประชาชนและนักศึกษา

ไม่เพียงเท่านั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกมาสนับสนุนนายกรัฐมนตรี โดยระบุว่า
อยู่ร่วมในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ มีการหยิบยกข้อมูลมาอธิบายว่ามีตำรวจที่ปัจจุบันเสียชีวิตไป
แล้ว เมาสุราทำปิ่นสั้นใส่กลุ่มผู้เรียกร้องจนเหตุการณ์บานปลายถึงขั้นนองเลือด พร้อมยืนยันว่า
นายกรัฐมนตรีไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุ 6 ตุลา และยังมาบริบทเดียวกับนายกรัฐมนตรี ด้วย
การออกตัวว่าพร้อมจะไปสาบานว่าสิ่งที่พูดนั้นเป็นเรื่องจริง ยิ่งตอกย้ำให้แรงกระเพื่อมเรื่องนี้ไหว
ระลอกกว้างออกไป และหากมองมิติการเมืองที่มีฝ่ายที่ได้และฝ่ายที่เสียเปรียบ

ถือว่าครั้งนี้อาจเป็นการเดินพลาดพลังของนายกรัฐมนตรี และคู่หูอย่างรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย
ที่เดินสายลู่หาเสียงมาด้วยกัน ทั้งที่กระแสความนิยมของนายกรัฐมนตรีได้กระเตื้องขึ้นแล้ว จาก
การที่ออกมาพูดวิจารย์โศกณะรัฐมนตรีและการขออภัยแก่ไอ้โง่ที่ปรึกษารัฐมนตรีและเลขานุกร
รัฐมนตรี ด้วยท่าทีที่เป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่ "หุ่นเชิด" ของใคร แต่กับเรื่องนี้ท่าทีของ
นายกรัฐมนตรียังคงแข็งกร้าวและยืนกรานในความคิดเห็นของตัวเอง ไม่สนใจต่อกระแสสังคม

บริบทที่นายกรัฐมนตรี กล่าวต่อสภาได้สะท้อนความคิดในมุมมองการเมืองว่าไม่ว่าครั้งใดก็ตามที่ลงนามการเมืองมักถูกหยิบเรื่องนี้มาฟุ้งเฟ้อทำลาย กล่าวหาว่า "มือเปื้อนเลือด" ทุกครั้งคราวไป อย่างเช่นการลงสมัครเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในสมัยอดีต หรือมาคราวนี้ก็เช่นกัน แต่การที่มีทัศนคติดังกล่าวและแสดงออกในฐานะผู้นำประเทศด้วยความเชื่อมั่นในข้อมูลและเชื่อมั่นในตัวตน อาจเป็นการสวนทางกับความรู้สึกและข้อเท็จจริงขององค์กรหรือกลุ่มคนเดือนตุลา

แม้กระทั่งบุคคลที่เป็นอดีตกรรมการบริหารไทยรักไทยอย่างนายอดิศร เพียงเกษ ได้ออกมาเตือนนายกรัฐมนตรีว่าไม่ควรพูดเรื่องนี้ และยังเสนอว่าให้ตั้งองค์กรสากลหรือคณะกรรมการจากคนกลางที่ไม่มีส่วนได้เสียมาเป็นฝ่ายชำระประวัติศาสตร์ 6 ตุลา 19 เพื่อให้เกิดความชัดเจน ซึ่งข้อเสนอดังกล่าวเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ ที่ผ่านมาในอดีตก็มีความพยายามจะทำกัน แต่ก็เกิดการสะดุด เพราะเรื่องนี้ไม่เพียงแต่เป็นบทพิสูจน์ตัวผู้นำประเทศเท่านั้น แต่ยังเป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ให้มีข้อเท็จจริงรอบด้านและเป็นปมให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและเป็นบทเรียน

กระนั้นก็ดี การจะชำระประวัติศาสตร์ ไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะการสืบค้นหลักฐาน การหาความจริงจากบุคคลที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ดังกล่าว เพราะการนำความจริงออกมานั้น จะมีที่ยืนในสังคมปัจจุบันได้มากน้อยขนาดไหนเป็นสิ่งที่ต้องครุ่นคิดและตระหนักให้ถ่องแท้ แต่ในอีกด้าน หากไม่เริ่มต้นแล้วเราจะหาความจริงได้จากที่ใด คงไม่ใช่การบันทึกไว้เฉพาะวิวาทะของนักการเมืองหรือแค่ให้มีการหยิบยกมาเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองเท่านั้น

Krungthep Thurakit Feb 20, 2008 reprot of the public discussion organized by CK; downloaded from its web site Feb 19, 2008.

นักวิชาการจวก'สมัคร'ปิดเบือน6ตุลาฯ บันทึก'เบนเนท'คนตาย300คน

20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 01:00:00

นักวิชาการ"ตั้งวงชำแหละเหตุการณ์ 14 – 6 ตุลา จวก 'สมัคร'ปิดเบือนอ้าง"นิโคลัส เบนเนท"บันทึกมีคนตาย 300 คนและอีก 1,100 คนถูกจับข้อหาเป็นภัยกับสังคม เสนอชำระประวัติศาสตร์นำเป็นบทเรียนทางการเมืองไทย

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ : โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โครงการตลาดวิชา มหาวิทยาลัยชาวบ้าน โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ได้จัดเสวนา "จาก 14 ตุลา ถึง 6 ตุลา และพฤษภาเลือดประวัติศาสตร์บาดแผลกับบท(ไม่เรียน)ของเรา" ซึ่งได้รับความสนใจจาก อาจารย์ นักศึกษา และประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ รวมถึงสื่อมวลชนต่างประเทศให้ความสนใจเข้าร่วมรับฟังเป็นจำนวนมาก

นายชาญวิทย์ เกษตรศิริ อดีตอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า สิ่งที่เรารับรู้ก็คือว่าการพยายามทำให้ประวัติศาสตร์ซึ่งควรจะเป็นบทเรียนของบ้านเมืองของเรา เป็นสิ่งซึ่งถูกทำให้กลายเป็นเรื่องไร้สาระ สิ่งที่เราได้ทำอยู่ตลอดเวลา ผู้ปกครองได้แสดงความเห็น คือการทำให้เรื่องประวัติศาสตร์ไม่น่าสนใจดีที่สุดในวันนี้คือให้ลืมเสีย สิ่งที่เรากำลังเผชิญอยู่คือการเมืองภาครัฐที่ทำให้เราลืมมากกว่าทำให้เราจำ นี่คือการสงครามทางความคิดที่เกิดขึ้นในสังคมของเรา ถ้าเราไม่สามารถตกลงอะไรกับอดีตของเราได้ ตนเชื่อว่า ปัจจุบันไม่ใช่วิธีที่เราเป็นและอนาคตก็คงไม่สดใส

นายชาญวิทย์ กล่าว ว่า ทางสมาคมจดหมายเหตุสยามพยายามรวบรวมเอกสารหลักฐานที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นรายชื่อผู้เสียชีวิต ขณะนี้มี 30 รายชื่อพร้อมทั้งรูปภาพประกอบ ภาพนักศึกษาถูกแขวนคอ

และถูกตอกล้ม ซึ่งหลักฐานเหล่านี้ก็ไม่ได้ชี้ให้เห็นว่ามีคนตายแค่คนเดียวอย่างที่นายสมักระบุ

นอกจากนี้ นิโคลัส เบนเนท นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนชาวต่างประเทศได้บันทึกไว้ว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา มีคนตาย 300 คน และอีก 11,000 คน ถูกจับขังเข้าเป็นภัยกับสังคม ซึ่งเนื้อหาตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

ด้านนายธเนศ อาภรณ์สุวรรณ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวปาฐกถา นำ” เรื่องประวัติศาสตร์บาดแผลกับบท(ไม่)เรียน” ว่า คนไทยเป็นคนที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์สูง ยิ่ง แต่ทำไมถึงมีบางคนจำประวัติศาสตร์บางเรื่องบางตอนในอดีตของตนเองไม่ได้ หรือจำได้อย่างเบลอๆ หรืออาจเรียกว่าอย่างบิดเบี้ยวไปได้ อย่างการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนระดับนานาชาติ ของฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา มีคนเคราะห์ร้ายตายไปเพียงคนเดียวเท่านั้น (ซีเอ็นเอ็น) นอกจากนี้ยังกล่าวถึงนักศึกษาที่ถูกจับไปราว 3,000 คน ต่อสำนักข่าว(อัลจาซีรา)นั้นว่า เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกทำร้าย เป็นแนวประวัติศาสตร์ที่มองโลกในแง่ดีอย่างไม่น่าเชื่อ แต่ลึกลงไปการหลงลืมในเหตุการณ์ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อประวัติศาสตร์การเมืองสมัยใหม่นั้น

การเคลื่อนไหวปฏิวัติวันที่ 14 ตุลาคม 2516 และการปราบปรามการชุมนุมของนักศึกษาอย่างนองเลือดในวันที่ 6 ตุลาคม 2519 หรือที่เรียกรวมว่า เหตุการณ์ 6 ตุลาคม นั้น บอกหรือแสดงให้เห็นอะไรบ้าง ประการแรกคือ หากผู้นำการเมืองและสังคมจนถึงปัจจุบันยังไม่เข้าใจถึงผลกระทบและเจตนารมณ์ของการลุกขึ้นประท้วงในเหตุการณ์ 14 ตุลา ก็แสดงว่าระบบและสถาบันการเมืองอันรวมถึงบุคลากรทางการเมืองของเราด้วย มีสายตาสั้น และบิดเบือนอย่างยิ่ง จึงไม่น่าแปลกใจที่การกระทำและการปฏิวัติทางการเมืองในระบบที่เรียกว่าประชาธิปไตยแบบไทยที่สืบทอดกันมานี้ ถึงเต็มไปด้วยความไร้สาระ และไร้ซึ่งจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงอย่างยิ่ง

ส่วนกรณี 14 ตุลา แม้ไม่ใช่การปฏิวัติ แต่ผลจากการเคลื่อนไหวอันใหญ่โตที่มีประชาชนทุกคนชั้นทุกวงการเข้าร่วมอย่างกว้างขวางมากที่สุด ได้ส่งผลที่เทียบเท่ากับการปฏิวัติสังคมชีวิตการเมืองไทย ให้เข้าสู่ช่วงการเปลี่ยนแปลงสำคัญอีกครั้งหนึ่ง เจกเช่นที่ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน 2475 เป้าหมายอันสำคัญยิ่งในการลุกฮือขึ้นประท้วงและนำไปสู่การโค่นล้มรัฐบาลเผด็จการถนอม ประภาส ก็คือระบบราชการที่นำไปสู่การสร้างอภิสิทธิ์ชนและการคอร์รัปชันอย่างเป็นระบบ” นายธเนศ กล่าว

สามทศวรรษที่ผ่านมาไป รัฐและสังคมไม่ได้ดำเนินการคลี่คลายปมปัญหาของความขัดแย้งเหล่านั้นอย่างที่จะควรจะเป็น กล่าวคือการทำให้อุบัติการณ์เดือนตุลาเป็นเรื่องราวที่สังคมและผู้คนส่วนใหญ่รับรู้ทั้งความหมายและเหตุการณ์อย่างที่มีนัยเป็นจริงเหมือนกัน ไม่ใช่ยังเป็นเรื่องราวส่วนตัว หรือเป็นความทรงจำของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งแน่นอนย่อมเป็นความทรงจำที่ขัดแย้งกัน โดยเฉพาะหากผู้กระทำยังเป็นฝ่ายกุมอำนาจรัฐอยู่ ในขณะที่ฝ่ายผู้ที่เคยเป็นเหยื่อก็ยังอยู่ในฐานะของผู้ไร้อำนาจและความชอบธรรม ในการพูดถึงความจริง หากเป็นเช่นนี้ เหตุการณ์ 6 ตุลา ก็ยังไม่อาจเป็นประวัติศาสตร์ได้ และก็ยังเป็นแค่ตำนานเรื่องเล่าแบบมุขปาฐะที่คนเล่าคือคนสร้างความจริง ไม่ใช่เหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นมาแล้วจริงๆ

นายธเนศ กล่าวต่อว่า ประเด็นที่คาใจและข้องใจคนที่รับรู้ประวัติศาสตร์เดือนตุลา ไม่ว่าจะโดยรูปแบบอะไรก็ตาม คือปัญหาว่า เมื่อไรความจริงของเหตุการณ์เดือนตุลาทั้ง 14 และ 6 ตุลา จึงจะปรากฏออกมาชัดเจน และเปิดเผยให้สาธารณชนได้รับรู้เก็บบทเรียนกันอย่างจริงจังต่อไปได้ พูดได้ว่า นี่คือนโยบายของระบบการเมืองไทยด้วย ที่ไม่อาจเก็บรับและศึกษาบทเรียนจากความผิดพลาด ในอดีตของตนเองได้ ความจริง ความยุติธรรม และความเป็นธรรมจึงเป็นสิ่งที่หายาก

เหมือนความหาเข็มในมหาสมุทร เมื่อเป็นเช่นนี้กระบวนการสร้างและทำให้ประวัติศาสตร์ที่เป็นของประชาชนผู้เสียเปรียบให้ปรากฏเป็นจริงขึ้นมาก็ยังเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

ต่อมา นางสาว กนกรัตน์ เลิศชูสกุล อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ และกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปลี่ยนผ่านของอดีตฝ่ายซ้ายในการเมืองปัจจุบัน" ที่มหาวิทยาลัย LSE ประเทศอังกฤษกล่าวปาฐกถาในหัวข้อเรื่อง "6 ตุลา-บท (ที่ไม่)เรียนของสังคมไทย" ว่า คงปฏิเสธไม่ได้ว่า สังคมไทยและคนที่ไม่ได้ร่วมสมัย 6 ตุลา เด็บโตและเรียนรู้ประวัติศาสตร์ 6 ตุลาแบบขาดๆเกินๆ เมื่อเริ่มเรียนรู้ประวัติศาสตร์ 6 ตุลา ของเขตความเข้าใจที่คนส่วนใหญ่จะไปได้ถึงคือ ภาพการต่อสู้ระหว่างนักศึกษาก้าวหน้าและฝ่ายซ้าย ผู้รักประชาธิปไตย กับการใช้อำนาจและความรุนแรงของฝ่ายรัฐและฝ่ายขวา มันเป็นภาพการต่อสู้ของนักศึกษาประชาชนผู้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นเสี้ยวเดียวของการเข้าใจ 6 ตุลา ที่แท้จริง แล้วเมื่อเงื่อนไขทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไป ตัวแสดงต่างๆ ที่เคยอยู่ในเหตุการณ์ 6 ตุลา เปลี่ยนบทบาท และโฉมหน้าไปแล้ว สังคมและการเมืองต่างก็ซับซ้อนขึ้น การเข้าใจ 6 ตุลา ยังเป็นเรื่องยากมากสำหรับสังคมโดยรวมและคนรุ่นต่อมา

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวต่อว่า นอกจากพุ่มพวยถึงความยากและซับซ้อนของกระบวนการสร้างบทเรียน 6 ตุลาให้กับสังคมแล้ว สิ่งที่ตนพยายามจะทำ ในเวลาสั้นๆที่เหลือ คือ การพยายามตอบคำถามที่ว่า ทำไมประวัติศาสตร์ 6 ตุลาจึงกลายเป็น บท (ที่ไม่) เรียนของสังคมไทย ผ่านปรากฏการณ์วิวาทะระหว่าง คุณสมัครกับแรงต้าน และความไม่พอใจที่มีต่อสิ่งที่คุณสมัครพูด

คำตอบเบื้องต้นต่อคำถามหลักนี้ มี 3 เรื่องใหญ่ๆที่โยงกันอยู่คือ ประเด็นที่หนึ่ง การสังคายนาประวัติศาสตร์ 6 ตุลาเป็นเรื่องยากมาก ทั้งในแง่การกระบวนการเขียนประวัติศาสตร์ ซึ่งขาดกระบวนการค้นหาและและความกล้าในการพูดถึงความจริงของ 6 ตุลาที่มากกว่าความรุนแรงและจำนวนตัวเลขคนตาย และในแง่ของกระบวนการต่อสู้เชิงอำนาจในการสร้างการรับรู้ถึงประวัติศาสตร์ภาคประชาชนของไทย ประเด็นที่สอง ในเงื่อนไขการเมืองปัจจุบัน ทำให้สังคมยากที่จะเชื่อมโยง ประวัติศาสตร์ที่ไม่ชัดเจน กับบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้มีส่วนร่วมและบทบาทในเหตุการณ์ 6 ตุลา ประเด็นที่สาม การใช้วิวาทะทางประวัติศาสตร์ในฐานะเครื่องมือทางการเมือง

นางสาวกนกรัตน์ ระบุว่า เราต้องยอมรับความจริงว่า การเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ของคนตัวเล็กตัวน้อยของสังคมไทย เป็นเรื่องใหม่มาก เราไม่ได้กำลังพูดถึงการเรียนการศึกษาในระบบ โรงเรียนหรือ มหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่หมายถึงกระบวนการเขียน การเข้าถึง และการผลักดันประวัติศาสตร์เข้าสู่การรับรู้ของผู้คน ที่ผ่านมากการเขียน เนื้อหา และช่องทางในการผลักดันการรับรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ถูกผูกขาดโดยชนชั้นนำ ไม่ว่าจะเป็น เจ้าขุนมูลนาย นักการเมือง หรือ ผู้มีอิทธิพลทางธุรกิจ

เพราะการเขียนประวัติศาสตร์ภาคประชาชน คือ กระบวนการต่อสู้ทางการเมืองอย่างหนึ่ง ประวัติศาสตร์ทั้งโลกถูกเขียนถูกรอบโดยชนชั้นนำ และอำนาจในการสร้างประวัติศาสตร์ของชนชั้นนำเพื่อกดทับความจริงในสังคม การให้ได้มาซึ่งประวัติศาสตร์ภาคประชาชนนั้น ซึ่งสำหรับสังคมไทยเรายังอยู่ในระยะเริ่มต้น เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องที่เข้าใจไม่ได้ว่า ทำไมการเขียนประวัติศาสตร์ 6 ตุลา จึงยังอยู่ในระยะตั้งไข่

" สำคัญไม่แพ้กัน นอกจากความกล้าหาญในการลุกขึ้นมาแย้งความไม่จริงของสิ่งที่คุณสมัครพูดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ว่าด้วยตัวและความรุนแรงแล้ว ความกล้าในการอ้าปากพูดถึงประวัติศาสตร์ของตนของอดีตนิสิตนักศึกษาในเหตุการณ์ 6 ตุลาให้ไปไกลว่าเรื่องของคนตายและความรุนแรงที่ถูกกระทำโดยรัฐ " นางสาวกนกรัตน์ ระบุ

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวอีกว่า เราต้องยอมรับการเสียที่ว่า 6 ตุลา คือ การต่อสู้เชิงอุดมการณ์ทางการเมือง ไม่ว่าใครจะยอมรับหรือไม่ว่า ตนเองเคย เรียนรู้ เคยเชื่อ และมีปฏิบัติการทางการเมืองผ่านอุดมการณ์แบบ ขวา ซ้าย แต่นั่นคือสิ่งที่เคยเกิดขึ้น กับพวกเขา หลังการปราบปราม ทุกฝ่ายต่างเต็มใจไปด้วยขาดแคล การกลับมาอีกครั้งในสังคมที่ไม่มีความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางอุดมการณ์ทางการเมือง ทำให้ทุกฝ่ายไม่อยากพูดถึงเรื่องนี้ ไม่ใช่เฉพาะอดีตฝ่ายซ้าย แม้แต่ฝ่ายขวาอย่างคุณสมภารเอง พยายามหลีกเลี่ยงและสร้างตัวตนใหม่ ความชอบธรรมใหม่ๆทางการเมือง เพื่อเงื้อมเงา ภาพประวัติศาสตร์ในอดีตเขา การจะง้างปากให้คนเหล่านี้พูดถึงความจริง เป็นเรื่องที่แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย

อดีตนักศึกษา เองก็ต้องเผชิญกับความอิหฺลัทธิเหลือในการพูดถึงตนเองในอดีต เพราะในสังคมแบบนี้มีพื้นที่ให้กับพวกเขาน้อยมาก ความไม่แน่ใจต่อ การยอมรับที่สังคมมีต่อประวัติศาสตร์ของพวกเขา ทำให้พวกเขาเองลดทอนความจริงทางประวัติศาสตร์ที่พวกเขาพยายามจะสร้าง

การพูดถึงประวัติศาสตร์ 6 ตุลา ถูกทำให้กลายเป็นเรื่องของ การต่อสู้ของนักศึกษาผู้บริสุทธิ์ ซึ่งต่อสู้เพื่อความยุติธรรมในสังคม กับการใช้ความรุนแรงของรัฐ และฝ่ายอนุรักษ์นิยม การพูดถึงประวัติศาสตร์ ไม่เคยไปไกล กว่า ใครทำอะไรที่ไหน จำนวนคนตาย รูปแบบการใช้ความรุนแรงของรัฐ แต่คำถามว่าจริงๆอะไรที่นำมาสู่การก่อตัวของ 6 ตุลา

แน่นอนว่า มีอาจารย์ และนักวิชาการหลายท่านพยายามเขียนงานวิเคราะห์ที่มีพลังต่อเหตุการณ์ 6 ตุลา แต่ที่ไม่ใช่เรื่องของงานวิชาการแต่เรากำลังพูดถึงกระบวนการเขียนและการรับรู้ทางประวัติศาสตร์ ที่ต้องสร้างขึ้นโดย การมีส่วนร่วมของคนมากมายในสังคม

“ประสบการณ์ส่วนตัวของดิฉันในการทำงานวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนผ่านของอดีตฝ่ายซ้ายในการเมืองปัจจุบัน ดิฉัน เจอ ปัญหามากมายในการเชื่อเชิญให้อดีตนักศึกษาฝ่ายซ้าย ถ่ายทอดเรื่องราวจริงๆ ของพวกเขา ก็อบทุกคนที่ดิฉันคุยด้วย ต้องเริ่มต้นจากการประเมินท่าทีของดิฉันว่าเป็นใคร มาจากไหน ยอมรับเค้าได้หรือเปล่า ดิฉันต้องสร้างความไว้วางใจจากคนเหล่านี้ ก่อนที่เค้าจะยอมเล่าเรื่องราวของพวกเขา แต่เมื่อเครื่องติดแล้ว ทุกคนมีเรื่องราวที่น่าสนใจ ที่หาอ่านไม่ได้ในหนังสือประวัติศาสตร์ที่ไหน แต่นั่นสะท้อนอะไร มันสะท้อน ว่าเรื่องราวก่อน 6 ตุลา เหตุการณ์ 6 ตุลา และผลกระทบของ 6 ตุลา ยังคงเป็นเรื่องปิดที่พูดคุยกันในเฉพาะกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆ” ดิฉันว่าเราต้องเลิกพูดกันได้แล้วว่า ประวัติศาสตร์ 6 ตุลา เป็นประวัติศาสตร์ที่ยังไม่ลงตัว เราต้องเลิกโทษนักศึกษา เด็กรุ่นใหม่เสียที ถึงประเด็น 16 ตุลา ใครจะไปรู้ ใครจะไปเข้าใจในเมื่อจริงๆ ไม่มีอะไรให้เค้าเข้าใจ ไม่อยากที่จะพูดว่าแม้แต่ตัวดิฉันเอง ถ้าไม่ได้มาทำงานเรื่องนี้ สนใจเรื่องนี้ นั่งไล่ อ่านงานเรื่อง 6 ตุลาซึ่งมีอยู่กระจัดกระจาย ก็ ยากที่จะเข้าใจว่า ความจริงคืออะไร” อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ กล่าว

อย่างไรก็ตามนักวิชาการผู้นี้ กล่าวว่า ที่เป็นปัญหา และที่มาของการทำให้ประวัติศาสตร์ 6 ตุลาไม่ เป็นบทเรียนสังคมไทยคือ กระบวนการเขียนประวัติศาสตร์มันจะมีปัญหาในตัวมันเองแล้ว ในเงื่อนไขการเมืองปัจจุบัน ที่อดีตตัวแสดงในเหตุการณ์ 6 ตุลาคน ได้เปลี่ยนแปลงสถานะบทบาททางการเมือง ไปแล้ว ทำให้เป็นเรื่องยากที่สังคมจะเชื่อมโยงและเข้าใจ และยอมรับที่จะเรียนรู้บทเรียน 6 ตุลา ภายใต้เงื่อนไขและกระแสที่โลกทั้งโลกถูกบังคับให้เชื่อและยอมรับเสรีนิยมประชาธิปไตยหรือประชาธิปไตยแบบเลือกตั้ง อดีตฝ่ายขวาปรับตัวและกลับมาสร้างความชอบธรรมฝ่ายกระบวนการเลือกตั้ง กรณีคุณสมภารเป็นตัวอย่งที่น่าสนใจมาก ใครว่าคุณสมภารยังเหมือนเดิม อดีตฝ่ายขวา ปรับตัวได้ดีมากกลับเงื่อนไขการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป เขากลับเข้ามาใช้

กระบวนการเลือกตั้ง เป็นบันไดในการกลับมาจับทบาทและสถานะทางการเมือง

“ สิ่งที่คุณสมควรอาจจะไม่เปลี่ยน คือ การใช้ยุทธศาสตร์ propaganda อย่าเพิ่งเข้าใจผิด propaganda ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่า โทก ความหมายของ propaganda ที่แปลว่า โทกเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อ หลัง สงครามโลกครั้งที่สอง ในช่วง Nazi แพ้สงคราม ก่อนหน้านี้ propaganda หมายถึงการเผยแพร่ ความเชื่อ แต่หนึ่งในยุทธศาสตร์ของการเผยแพร่ความเชื่อ คือ If you have to lie, you have to give the big one คือ ถ้าคุณต้อง โทก คุณต้องโทกคำโต และยืนยันสิ่งที่คุณพูดอย่างหนักแน่น”
นักวิชาการผู้นี้กล่าว

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวว่า ไม่ใช่เฉพาะเพียงฝ่ายขวาที่เปลี่ยนแปลงไป อดีตฝ่ายก้าวหน้าและฝ่าย ซ้ายหลายต่อหลายคนเข้าไปทำงานร่วมกับอดีตฝ่ายขวา ในขณะที่อีกขั้วหนึ่งที่เชื่อว่าตนเองยังคง รักษาจุดยืนไม่เปลี่ยนแปลง คือ ไม่ยอมรับอดีตฝ่ายขวา และยังคงต่อสู้กับการสถาปนาอำนาจของ การเมืองแบบชนชั้นนำ หรือ Elite Politics คนเหล่านี้ก็ประสบความสำเร็จในการปรับเปลี่ยน มโนทัศน์ที่สังคมมีต่อเขา ด้วยภาพที่ข้อนทับกันของ 14 ตุลาและ 6 ตุลา การชูธงประชาธิปไตย โดยการไฮไล้ประเด็น “นักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย” หรือ “คนเดือนตุลา” เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คน 6 ตุลา ประสบความสำเร็จในการสร้างพื้นที่เล็กๆในการดำรงฐานะทางการเมืองของพวกเขา

เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าท่ามกลางเงื่อนไขประวัติศาสตร์ 6 ตุลาที่ไม่เคยได้รับการชำระ เนื้อหาที่ ไม่เคยไปไกล กว่าความรุนแรงบนท้องถนน และจำนวนคนผู้เสียชีวิต ประกอบกับการเปลี่ยนแปลง ไปอย่างมากมายของคนกลุ่มต่างๆ จึงเป็นเรื่องไม่ง่ายที่สังคมจะสามารถและความเข้าใจ เพราะฉะนั้นการถามถึงบทเรียน และบทที่ไมเรียนของ 6 ตุลา สำหรับตนเองจึงเป็นโจทย์ที่ยากมาก และประเด็นที่สุดท้าย พยายาม พาพวกเรากลับมาสู่ ปรัชญาการวิวัฒนาการ คุณสมควรกับแรง ต้าน และความไม่พอใจที่มีต่อสิ่งที่คุณสมควรพูด

“ ดิฉันเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งถ้าการลุกขึ้นมาทักท้วงเรื่องสิ่งที่คุณสมควรพูดเป็นความพยายามและจะ สามารถจุดประกายให้เกิดการสังคายนาประวัติศาสตร์ 6 ตุลาอย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปสู่อย่าง ก้าวในการสร้างและนำไปสู่การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ภาคประชาชน ในวงกว้าง แต่ในความเป็นจริงสิ่ง ที่ปรากฏขึ้น คือ ข้อถกเถียงจำกัดอยู่ที่ เรื่องของ จำนวนผู้เสียชีวิต ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ใน วันที่ 6 ตุลา หรือ การสร้างภาพความเชื่อมโยงการกลับมาของ 6 ตุลาในเงื่อนไขการเมืองโดยมอง 6 ตุลาเป็นเพื่อเรื่องประวัติศาสตร์ แห่งความรุนแรง เพราะสิ่งที่สื่อ และอดีตผู้ร่วมต่อสู้ในเหตุการณ์ 6 ตุลา แย้งต่อคุณสมครนั้น มันไม่ได้เกิดขึ้นภายใต้สุญญากาศที่มีเฉพาะความไม่พอใจต่อสิ่งที่คุณ สมครพูด แต่มันเกิดขึ้นท่ามกลาง การสนับสนุน-ต่อสู้ ระบบทักษิณ การปฏิเสธการยอมรับการ รัฐประหาร 19 กันยา การพอใจและเบี่ยงหนายทางการเมืองภายใต้รัฐบาลคุณสมครที่กึ่งยอมรับความ เป็น รัฐบาลนอมินีของคุณทักษิณ” นางสาวกนกรัตน์ กล่าว

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวว่า การขึ้นมาของคุณสมคร เป็นสิ่งที่ต้องยอมรับว่า แม้แต่อดีตนักศึกษา 6 ตุลา ทั้งที่เชียร์ อยู่ร่วมกับคุณทักษิณ ก็กระอักกระอ่วน เพราะฉะนั้นสำหรับกลุ่มอดีตนักศึกษาในปีก ด้านคุณทักษิณ ไม่ต้องพูดถึง ความพลาดของคุณสมครในการพูดเรื่องจำนวนคนตาย กลายเป็น เรื่องที่ช่วยให้กระบวนการแซะรัฐบาลคุณสมครเริ่มต้นขึ้น ซึ่งก็ประสบความสำเร็จมาก เรื่อง 6 ตุลา กลายเป็น Hot issue นอกฤดูกาล เดือนตุลา แต่สิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหา คือ ถ้าการรื้อฟื้นประวัติศาสตร์ กลายเป็นเพียงยุทธศาสตร์ ที่รองรับการต่อสู้ทางการเมือง ในปัจจุบัน สังคมคงจะไม่ได้เรียนรู้อะไร จาก 6 ตุลา

6 ตุลาคม

20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 00:00:00

"สังคมที่มุ่งหลีกเลี่ยงอดีต เพราะต้องการฝังให้เลือนหายไปอย่างเงิบๆ เพื่อจะได้ไม่ขบคิดว่า ผิดพลาดอะไรไป ...แต่ผลที่ตามมาทำให้ความขัดแย้งทางสังคมการเมืองกลายเป็นโศกนาฏกรรม ซ้ำมาอีกครั้ง...!!!!"

กรุงเทพฯจิวออนไลน์ : ทวีหลายช่องที่เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นผ่าน SMS หลังการอภิปรายแถลงนโยบาย ...ปรากฏข้อความ"ส่วนใหญ่"ในทำนองที่ตาดหนักการอภิปราย ที่หยิบเรื่อง "6 ตุลาคม" มาพูดถึงในสภา... โดยเฉพาะกับรายการเล่าข่าวตอนเช้า ที่มีคนนิยมสูงสุด

หากข้อความดังกล่าวเกิดจากความจงใจของรายการ หรือมีกลุ่ม"จัดตั้ง"ส่งข้อความเข้าไป หรือเป็นความบริสุทธิ์ของประชาชนแสดงความคิดเห็น ถือเป็นสิ่งที่น่าห่วงอย่างมากกับสังคมที่ละเลยประวัติศาสตร์

"มีแค่คนเดียวที่ตายในวันนั้น "

การเปิดประเด็น 6 ตุลาคม 2519 ของ"นายหมอดี" ถือเป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง เพราะอย่างน้อย ทำให้คนไทยไม่ลืมอดีต โดยเฉพาะโศกนาฏกรรม เมื่อ 32 ปีที่แล้ว

กลับกันหากการเรียนรู้อดีต จากข้อมูลที่ถูกบิดเบือน ย่อมน่าห่วงกว่าหลายเท่า...เพราะนั่นจะทำให้ "จำเลย" กลายเป็นผู้รับประโยชน์จากโศกนาฏกรรม

เหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 คือความรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ในการเมืองไทย จึงมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมากจนไม่อาจรู้ได้ว่า "ผู้บงการ"ตัวจริงนั้นเป็นใคร...แต่ที่มีความชัดเจนคือมีผู้เสียชีวิตมากกว่า 1 คนแน่นอน

เพราะอย่างน้อยเอกสารของทางการได้บันทึกไว้ว่า มีผู้เสียชีวิต 48 คน... ส่วนจะมากกว่านี้หรือไม่ ในเชิงเอกสารยังต้องรอการพิสูจน์ เพราะในกลุ่มนักศึกษามันใจการล้อมปราบในครั้งนั้น มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก !!!

แต่หากมองประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 ที่เชื่อมโยงมาจากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 จะพบว่าในช่วง 3 ปีที่ประเทศรุ่งเรือง "ประชาธิปไตย" นั้น มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก เกินกว่าที่จะ"บันทึก" เพียงแค่วันเดียว

เพราะหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ผู้นำกรรมกร ชาวนา นักศึกษา ถูก "ฆ่า" มาอย่างต่อเนื่อง จนถึง 6 ตุลาคม 2519 คือบทสุดท้าย ที่ต้องการ "กำราบ" กลุ่มนักศึกษา และกลุ่มที่มีความคิดตรงกันข้าม

เมื่อเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เกี่ยวข้องกับผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก จึงไม่แปลกที่ มักถูกหยิบมาประเด็นทางการเมืองตลอดมา...ซึ่งเป็นเรื่องดีหากจะมีการชำระประวัติศาสตร์ (อีกครั้ง)

อย่างน้อยในระยะสั้นนี้ บุคคลในแวดวง"ตุลาการการเมือง"ที่ผ่านเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ควร

ออกมาแสดงทัศนะ "ความจริง" เพื่อให้สังคมได้รับรู้

ดีกว่าที่จะปล่อยให้พ่อฟรีเซอร์เตอร์ เลิกเหล่า นุหรี มาอธิบายประวัติศาสตร์ แทน !!!

โดยเฉพาะในแวดวงพรรคพลังประชาชน และอดีตไทยรักไทยอย่าง

สุธรรม แสงประทุม

น.พ.สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

น.พ.พรหมมินทร์ เลิศสุริย์เดช

ภูมิธรรม เวชยชัย

นอกจากนั้นฝั่งประชาธิปไตย อย่าง วิทยา แก้วภราดัย ซึ่งถูกยิงบริเวณขาในเหตุการณ์ครั้งนั้น

กลุ่มคนทางการเมืองเหล่านี้ น่าจะอธิบายได้ดีกว่า เพื่อไม่ให้สังคมเบี่ยงเบนไปมากกว่านี้ นอกเสียจาก "อำนาจอาจทำให้คนเปลี่ยน"

ที่ผ่านชนชั้นนายพยายาม ทำให้ความจริงถูกบิดเบือน...ไม่แปลกที่หลายครั้งเรามักได้ยินการพูดถึงเหตุการณ์ "16 ตุลาคม" ซึ่งไม่มีอยู่จริงในประวัติศาสตร์การเมืองไทย

อย่างที่บอกเหตุการณ์เดือนตุลาคม มักถูกเชื่อมโยงกับการเมืองมาโดยตลอด ...วิวาทะ 6 ตุลาฯ ครั้งใหม่ ที่เกิดขึ้นนอกฤดูกาลเดือนตุลาคมนี้...จะเป็นอีกหนึ่งปมการเมือง ที่ "มิตรและศัตรู" จับมือโดยไม่รู้ตัว ฟุ้งเป้าสู่ "สมัคร สุนทรเวช" !!!

"อดีต"อดีต"สมัคร" สาบานไม่เกี่ยว6ตุลา-จับขอโทษประชาชน

19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 14:04:00

คนเดือนตุลา อดีตทท. เดือน"สมัคร" ระวังมิตรกลายเป็นศัตรู บิดเบือนประวัติศาสตร์ ชี้ว่ามีคนตายคนเดียว แต่ขอเท็จจริงคนตายฟรีมากมาย หนุนองค์กรสากล-สื่อขู่ประวัตินิติศาสตร์

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ : วันนี้(19ก.พ.) นายอดีตเพียงเกษ หนึ่ง ใน 111 อดีตกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยและอดีตแกนนำนักศึกษาที่เข้าร่วมเหตุการณ์เดือนตุลา กล่าวถึงกรณีนายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรคพลังประชาชน สาบานกลางสภาในการอภิปรายนโยบายรัฐบาลเมื่อวันที่ 18 ก.พ.ที่ผ่านมาว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 หากเกี่ยวข้องขอให้มันเป็นไปว่า การที่นายสมัคร สาบานว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสังหารนักศึกษาในเหตุการณ์นั้น ความจริงกรณีสังหารประชาชนในมัสยิดกรือเซะ รัฐมนตรีที่รับผิดชอบเขาก็ไม่ได้สั่งให้ยิงประชาชนโดนตรง เรื่องนี้ไม่ควรเอาศพวิรชนมาพูดเล่นๆ

"มีเรื่องอื่นมากมายที่นายสมัครควรจะต้องพูด ไม่เข้าใจทำไมถึงพูดเรื่องนี้บ่อยๆ ระวังมิตรจะกลายเป็นศัตรู เพราะพูดไปแล้วก็ไม่ได้สร้างความปรองดองให้กับประเทศ ขอรองอย่ามาล้อเล่นกับ

ประวัติศาสตร์ วันนี้น่าจะขอโทษประชาชนมากกว่า ส่วนที่นายสมัครระบุว่า มีผู้เสียชีวิตเพียงคนเดียว นั้น ทุกอย่างก็สะท้อนจากภาพ คนตายฟรีมีจำนวนมาก” นายอดิศร กล่าว

เขาระบุว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา ไม่ใช่เรื่องที่จะมาพูดกันเล่นๆ หรือพูดแล้วมีความสุข เพราะเป็นเหตุการณ์แห่งความสูญเสียจึงอยากให้ทุกฝ่ายสงบสติอารมณ์ สงบปากสงบคำเพื่อร่วมกันสร้างความ เป็นจริง โดยเฉพาะคนหนุ่มสาว และนักศึกษาที่ต้องเสียชีวิตจำนวนมาก” อดีตแกนนำ นักศึกษา กล่าว

และว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสังหารในเหตุการณ์ 6 ตุลาต้องชดใช้กรรม ชดใช้หนี้ และเรื่องนี้ก็ไม่ใช่การฟื้นฟูผองผาดะเข็บ เพราะประวัติศาสตร์ที่เป็นบาดแผลสังคม ควรได้รับการสะสาง เพราะถ้าคิดว่าเป็นการฟื้นฟูผองผาดะเข็บ เราก็จะลืมเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน 2475 หรือ ลืมเรื่องกบฏบวรเดช อย่างประเทศเวียดนาม เขาก็ปิดประวัติศาสตร์ตัวเองไปแล้วว่า ชนะอเมริกา แต่เรายังมีประวัติศาสตร์ที่คาใจกันอยู่ทำให้เวียดนามแข่งเราไปแล้ว และที่พูดเรื่องนี้ก็ไม่ใช่การ โคนล้มรัฐบาลด้วย

นายอดิศร กล่าวว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 นั้น ฝ่ายเผด็จการได้เข้าปราบปรามประชาชนครั้งยิ่งใหญ่และโหดร้ายที่สุดของประเทศไทย และเมื่อวันนี้มีการพูดถึงกันมากก็ควรที่จะใช้โอกาสนี้ ชำระประวัติศาสตร์ ซึ่งสมัยตนเป็นรมช.ศึกษาธิการ ได้พยายามชำระประวัติศาสตร์ 3 เรื่อง แต่สำเร็จไปเรื่องเดียวคือ กรณีเสรีไทยที่ทุกฝ่ายมีความเห็นทางประวัติศาสตร์ตรงกัน ส่วนเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 และ 6 ตุลา 2519 นั้น ไม่สามารถชำระประวัติศาสตร์ได้ เพราะมีความเห็นที่ขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิง ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมรับข้อเท็จจริง

สำหรับตนนั้นเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 มากกว่า 6 ตุลา 2519 แต่ก็ได้รับผลกระทบจากการปกครองแบบเผด็จการหลัง 6 ตุลา ยุคนั้นต้องเข้าป่ากับครอบครัวจนน้องชายคือ “สหยา หมอก” เสียชีวิตในป่าและวันนี้ยังหากกระดูกไม่เจอ

นายอดิศร กล่าวอีกว่า หลังเหตุการณ์ 6 ตุลา คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ได้ตั้งรัฐบาลหอย เข้ามาปกครองประเทศ ถือเป็นยุคเผด็จการนำกลัวที่สุด รัฐบาลหอยได้จ้องทำลายกวาดล้าง เสรีภาพประชาชน ขนาดพ่อตนแม่จะหนีเข้าป่า แต่ก็เกือบเสียชีวิต เพราะมีการตามล่า เช่นเดียวกับผู้นำชาวมุสลิมจำนวนมาก

"ดังนั้น วันนี้ผู้ที่จะเป็นฝ่ายริเริ่มชำระประวัติศาสตร์ 6 ตุลา น่าจะเป็นคนกลาง เช่น สื่อมวลชน หรือองค์กรสากลที่ให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชน แต่ก็อาจมีปัญหาว่า เป็นการสูญเสียอธิปไตยของชาติหรือไม่ เพราะหากจะให้นายสมัครในฐานะผู้นำรัฐบาลเป็นผู้ริเริ่มก็อาจถูกมองได้ว่า ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาช่วยเหลือตัวเองโดยไม่ควรเอาคนที่อยู่ในเหตุการณ์ 6 ตุลามาเกี่ยวข้อง เพราะพวกเราถูกมองว่าเป็นสิ่งขำรดทางประวัติศาสตร์ไปแล้ว ที่ฝ่ายแพ้อุดมการณ์ในการต่อสู้กับขบวนการพรรคคอมมิวนิสต์ในป่า"นายอดิศร กล่าวทิ้งท้าย

'โพลล์' ชี้ปช.ส่วนใหญ่ไม่มีความคิดเห็นชำระประวัติศาสตร์'6ตุลา'

21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 15:47:00

"เอแบคโพลล์" เผยประชาชนเกินครึ่งไม่มีความคิดเห็นการชำระประวัติศาสตร์6ตุลาฯเป็นเรื่องไกล

ตัว หวังรัฐบาลแก้ปัญหาปากท้องมากกว่า "อภิสิทธิ์" ควบคุมอารมณ์ได้ดี ข้อมูลชัดเจน น่าเชื่อถือ สอบผ่าน ขณะที่ "สมัคร" ได้คะแนนสงสาร ตอบตรงประเด็นจากกลุ่มสูงอายุ

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ : ศูนย์วิจัยเอแบคค้นคว้าทางสังคม การจัดการและธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ(The ABAC Social Innovation in Management and Business Analysis)เสนอผลสำรวจภาคสนาม เรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการอภิปรายนโยบายรัฐบาลของนายสมัคร สุนทรเวช และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ:กรณีตัวอย่างประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ปักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ดร.นพดล กรรณิกา ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเอแบคค้นคว้าทางสังคม การจัดการและธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (The ABAC Social Innovation in Management and Business Analysis) เปิดเผยผลสำรวจเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการอภิปรายนโยบายรัฐบาลของนายสมัคร สุนทรเวช และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรณีตัวอย่างประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ปักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 1,404 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ประเด็นสำคัญที่ค้นพบคือ

ประชาชนที่ถูกศึกษาส่วนใหญ่หรือร้อยละ 76.4 ติดตามข่าวการอภิปรายนโยบายรัฐบาลบ้าง ในขณะที่ ร้อยละ 6.7 ติดตามอย่างละเอียดและร้อยละ 16.9 ไม่ได้ติดตามเลย แต่ที่น่าเป็นห่วงคือประชาชนในยุคนี้ออกกำลังกายไม่มีความคิดเห็น เมื่อถูกถามถึงแนวคิดการชำระประวัติศาสตร์เหตุการณ์นองเลือด6ตุลาคม 2519 และยิ่งไปกว่านั้นประมาณ 1 ใน 3 หรือร้อยละ 33.1 ระบุไม่เห็นด้วย มีผู้เห็นด้วยเพียงร้อยละ 14.3 เท่านั้น

ดร.นพดล กล่าวว่าไม่แน่ใจว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอาจตอบประเด็นนี้ เพราะยังไม่เห็นความชัดเจนในเรื่องการชำระประวัติศาสตร์ หรือเพราะไม่สนใจต่อแนวคิดเรื่องนี้ หรืออาจเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัวพวกเขาในเวลานี้ที่ต้องการให้รัฐบาลเร่งเข้ามาแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคมและปัญหาการเมืองในเวลาปัจจุบัน ถ้าหากเป็นเช่นนี้ก็น่าเป็นห่วงที่ประชาชนให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์น้อยเกินไปหรือไม่ สังคมคงต้องช่วยกันพิจารณาเรื่องนี้เช่นกัน

เมื่อสอบถามถึงความพึงพอใจของประชาชนต่อกลุ่มผู้มีส่วนอภิปรายนโยบายรัฐบาลสามฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และฝ่าย สนช. โดยคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลสำรวจพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยภาพรวมต่อกลุ่มบุคคลทั้งสามฝ่ายได้ไม่ถึงครึ่ง

คือ รัฐบาลได้ 4.83 คะแนน ฝ่ายค้านได้ 4.25 คะแนน และฝ่าย สนช. ได้ 4.43 คะแนน สำหรับเหตุผลที่พอใจ พบว่า ร้อยละ 35.2 ระบุมีการวางแผนการทำงาน มีแนวคิดใหม่ๆ ในการทำงาน ในขณะที่ร้อยละ 25.5 ระบุเป็นนโยบายที่ดี ร้อยละ 10.9 ระบุเป็นการเตือนให้รัฐบาลทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ 10.0 ระบุแต่ละฝ่ายตั้งใจทำงานเพื่อประชาชน ร้อยละ 9.5 ระบุพอใจเพราะเห็นความจริงใจ ตรงไปตรงมา น่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 38.8 ระบุไม่พอใจเพราะเห็นว่าเป็นการอภิปรายที่ผิดเวทีทำให้คิดว่าเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล และเห็นว่ามัวแต่ทะเลาะกัน ในขณะที่ร้อยละ 37.9 ระบุไม่พอใจเพราะไม่ชอบพรรคการเมืองบางพรรค ร้อยละ 9.6 ระบุผู้อภิปรายนึกถึงแต่เรื่องส่วนตัวไม่คิดแก้ปัญหาบ้านเมือง และร้อยละ 8.0 ระบุเห็นว่าไม่สร้างสรรค์ และน่าเบื่อตามลำดับ

ดร.นพดล กล่าวว่า สิ่งที่ทำให้ประชาชนที่ถูกศึกษามีความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้น่าจะมาจากบรรยากาศทั้งภายในและภายนอกสภา เพราะบรรยากาศทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองภายนอกนั้นประชาชนกำลังอยู่ในสภาวะที่ต้องการเห็นรัฐบาลเริ่มทำงานแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนโดยเร็ว ในขณะที่บรรยากาศภายในรัฐสภาที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนเต็มไปด้วยวิวาทะระหว่างฝ่ายรัฐบาล

และฝ่ายค้านที่ดูเด็ดขาดในประเด็นที่ห่างไกลตัวประชาชนในห้วงเวลาปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ตาม ประชาชนจำนวนมากก็ได้มีโอกาสเรียนรู้แง่มุมต่างๆ ของการอภิปรายในรัฐสภาครั้งนี้ทั้งเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยและบุคลิกภาพของนักการเมืองแต่ละคนที่ดูเหมือนเป็นการฉายหนังเก่าที่เคยเกิดขึ้นในอดีตของการอภิปรายในรัฐสภาไทย

ประเด็นที่น่าพิจารณาคือการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการอภิปรายของนาย สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี กับ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้าน เมื่อคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลการวิเคราะห์พบว่า ด้านการควบคุมอารมณ์ ผู้นำฝ่ายค้านได้ 5.19 นายกรัฐมนตรีได้ 4.47 ด้านความน่าเชื่อถือในข้อมูล ผู้นำฝ่ายค้านได้ 5.02 นายกรัฐมนตรีได้ 4.98 ด้านการตั้งประเด็นได้ ตรงเป้าและตอบได้ตรงประเด็น ผู้นำฝ่ายค้านได้ 4.94 นายกรัฐมนตรีได้ 5.13 ด้านความชัดเจนในการพูด ผู้นำฝ่ายค้านได้ 5.69 นายกรัฐมนตรีได้ 5.47 ในขณะที่ด้านความเห็นใจ ความเข้าใจ ผู้นำฝ่ายค้านได้ 5.47 แต่นายกรัฐมนตรีได้ 5.60 โดยคะแนนความพอใจภาพรวม พบว่า ผู้นำฝ่ายค้านได้ 5.30 ซึ่งน้อยกว่า นายกรัฐมนตรีที่ได้ 5.41 คะแนน

ดร.นพดล กล่าวว่าการาภาพลักษณ์ของนายกรัฐมนตรีจะยังคงมีจุดอ่อนในการควบคุมอารมณ์ แต่จุดแข็งที่ไต่ใจจากสาธารณชนคือ ความเห็นใจและความเข้าใจต่อนายกรัฐมนตรีเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม เมื่อจำแนกตามลักษณะทั่วไปของตัวอย่างพบประเด็นที่น่าพิจารณาหลายประการคือ ผู้ที่พอใจต่อนายกรัฐมนตรีเป็นชายมากกว่าหญิง ในขณะที่ผู้ที่พอใจต่อผู้นำฝ่ายค้านเป็นหญิงมากกว่าชาย และที่น่าพิจารณาคือ นายกรัฐมนตรีมีกลุ่มผู้สูงอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปเป็นฐานเสียงสำคัญมากกว่าผู้นำฝ่ายค้าน ด้วยค่าคะแนน 5.97 ต่อ 5.18 คะแนน ในขณะที่ผู้นำฝ่ายค้านได้จากกลุ่มวัยรุ่นอายุไม่ถึง 20 ปี และผู้นำฝ่ายค้านมีจุดอ่อนในกลุ่มประชาชนที่อายุระหว่าง 40 - 49 ปีและ 50 ปีขึ้นไป ในขณะที่ นายกรัฐมนตรีจะได้กำลังใจจากกลุ่มผู้มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือนและการศึกษาน้อยกว่าปริญญาตรี มากกว่าผู้นำฝ่ายค้าน ด้วยค่าคะแนน 5.70 ต่อ 5.19 คะแนน แต่ผู้นำฝ่ายค้านได้รับความพึงพอใจจากผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไปมากกว่านายกรัฐมนตรี ด้วยค่าคะแนน 5.85 ต่อ 4.20 คะแนน

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเอแบคฯ กล่าวว่า ผลวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า การแข่งขันทางการเมืองดูจะยังไม่จบลงได้โดยง่ายแม้จะผ่านการเลือกตั้งมาแล้ว เพราะการสนับสนุนของสาธารณชนในการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าไม่มีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประสบชัยชนะอย่างแท้จริง และปมเงื่อนไขทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจในช่วงก่อนและหลังการเลือกตั้งยังคงมีอยู่ เพราะโอกาสที่จะมีการเลือกตั้งใหม่ หากมีพรรคการเมืองบางพรรคถูกยุบ ปัญหาสังคมและความเดือดร้อนเรื่องปากท้องของประชาชน ยังไม่เห็นเค้ารางว่าจะได้รับการแก้ไขด้วยความรวดเร็วฉับไว ความหวังของฝ่ายการเมืองที่ไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ยังคงมีอยู่ในการพลิกกลับมาครอบครองอำนาจรัฐ บรรยากาศทางการเมืองจึงร้อนแรงเช่นนี้จึงทำให้รัฐบาลมีอาการแกว่งตัวตั้งแต่นั้นมา สิ่งเดียวตอนนี้ที่จะทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพได้คือเร่งทำงานแบบตติจรวดแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน มีผลงานเป็นรูปธรรมจับต้องได้ ควบคู่ไปกับการซื้อสัตย์สุจริต ไม่แทรกแซงสื่อมวลชนและปล่อยให้คดีความทางการเมืองเป็นไปตามวิถีทางโดยอิสระในกระบวนการยุติธรรม

หกตุลาในประวัติศาสตร์เดือนตุลา

โดย ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การเมืองของความทรงจำ

หกตุลากับประวัติศาสตร์

สังคมที่ไร้รากคือสังคมที่ไร้ประวัติศาสตร์ สังคมไทยเป็นสังคมที่คนภูมิใจและยึดมั่นอย่างแน่นเหนียวมั่นคงในอดีตและประวัติศาสตร์ที่เชื่อกันว่ายาวนานและต่อเนื่องกันมาโดยไม่ขาดสายเมื่อเป็นเช่นนี้จึงกล่าวได้ว่าคนไทยเป็นคนที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์สูงยิ่ง

แต่ทำไมถึงมีคนบางจำพวกประวัติศาสตร์บางเรื่องบางตอนในอดีตของตนเองไม่ได้ หรือจำได้อย่างเบลอๆ หรืออาจเรียกว่าอย่างบิดเบี้ยวไปได้ เช่น การให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนระดับนานาชาติของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสยามไทย ว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา มีคนเคราะห์ร้ายตายไปเพียงคนเดียวเท่านั้น (ซีเอ็นเอ็น) ส่วนนักศึกษาที่ถูกจับไปราว 3,000 คน (อัลจาซีรา) ก็เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกทำร้าย

เป็นแนวประวัติศาสตร์ที่มองโลกในแง่ดีอย่างไม่น่าเชื่อ แสดงว่าขณะพูดคนพูดต้องกำลังมีความสุขอย่างเหลือล้น (อิทธิพลของวันวาเลนไทน์กระมัง) จนทำให้มองอะไรในอดีตกลายเป็นแว่นตาสีชมพูไปหมด

เหตุการณ์ "หกตุลา" จะมีอายุครบ 32 ปีในปีนี้ ในขณะที่สิบสี่ตุลาคบรอบ 35 ปี ไม่น่าเชื่อว่าเหตุการณ์สำคัญทั้งสองนี้ จะมีอายุมากขนาดนี้ ในขณะที่ผู้คนที่เคยร่วมในเหตุการณ์หรือผ่านมันในรูปแบบใดก็ตาม ยังมีความรู้สึกว่าการณ์นั้น ยังไม่ได้พัฒนาไปถึงวาระของการสิ้นสุด คือเป็นเรื่องราวที่สังคมและผู้คนส่วนใหญ่รับรู้ทั้งความหมายและเหตุการณ์อย่างที่มีมันเป็นจริงเหมือนกัน ไม่ใช่ยังเป็นเรื่องราวที่เป็นส่วนตัว หรือเป็นความทรงจำของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น

ซึ่งแน่นอนย่อมเป็นความทรงจำที่ยังขัดแย้งกัน โดยเฉพาะหากผู้กระทำยังเป็นฝ่ายกุมอำนาจรัฐอยู่ในขณะที่ฝ่ายผู้ที่เคยเป็นเหยื่อก็อยุ่ในฐานะของผู้ไร้อำนาจและความชอบธรรมในการพูดถึงความเป็นจริง

หากเป็นเช่นนี้ เหตุการณ์เช่น 6 ตุลา ก็จะไม่อาจเป็นประวัติศาสตร์ได้ และก็จะยังคงเป็นได้แค่ตำนานหรือเรื่องเล่าแบบมขปาลูระ ที่คนเล่าคือคนสร้างความจริง ไม่ใช่เหตุการณ์ในอดีตที่ได้เกิดขึ้นมาแล้วจริงๆ

กล่าวในแง่มุมของวิชาประวัติศาสตร์ ประเด็นที่คาและข้องใจคนที่รับรู้ประวัติศาสตร์เดือนตุลา ไม่ว่าจะโดยรูปแบบอะไรก็ตาม ก็คือปัญหาว่าเมื่อไร ความจริงของเหตุการณ์เดือนตุลา ทั้ง 14 และ 6 ตุลาจึงจะปรากฏออกมาอย่างชัดเจนและเปิดเผยให้สาธารณชนได้รับรู้และเก็บรับเป็นบทเรียนกันอย่างจริงจังต่อไปได้

พูดได้ว่าเป็นคือปัญหาของประวัติศาสตร์ หรือจะระบุให้ชัดๆ ก็ต้องว่าเป็นปัญหาของประวัติศาสตร์นิพนธ์ หรือกระบวนการสร้างและทำให้ประวัติศาสตร์ปรากฏเป็นจริงขึ้นมา

ประวัติศาสตร์คืออะไร

เหตุการณ์ในอดีตอะไรถึงกลายมาเป็นประวัติศาสตร์ได้ กล่าวอย่างสั้นๆ ในที่นี้ประวัติศาสตร์ไม่ได้แปลว่าอดีตหรือเรื่องราวในอดีตที่ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น แต่มันจะมีพื้นฐานจากเรื่องราวของอดีตก็ตาม หากที่สำคัญอยู่ที่ปัจจุบันรับรู้และเข้าใจถึงเหตุการณ์อดีตอันนั้นร่วมกันแล้วหรือยัง

ประวัติศาสตร์ในความหมายดังกล่าวนี้ จึงเกิดจากกระบวนการความรู้ของสังคมในเงื่อนไขที่แน่นอนหนึ่ง เพื่อไปบรรลุการเข้าใจและยึดกุมความจริงในอดีตของสังคมนั้น

ส่วนจุดหมายที่ประวัติศาสตร์จะไปบรรลุนั้น ก็สัมพันธ์กับปัจจัยทางอำนาจและความรู้ของสังคมนั้นเป็นเกณฑ์ ในความหมายดังกล่าวนี้

ประวัติศาสตร์เดือนตุลาทั้งสองเหตุการณ์จึงยังไม่ใช่ "เรื่องราวต่างๆ ที่ได้เคยเกิดขึ้นจริงๆ" (what actually happened) ตามทฤษฎีของเลโอโพลด์ รันเก นักประวัติศาสตร์มีชื่อชาวเยอรมัน

เมื่อทั้งสองเหตุการณ์ของเดือนตุลา ยังไม่ถูกทำให้เป็นประวัติศาสตร์ไทยที่แท้จริงมันจึงเป็นได้เพียงแค่ความทรงจำของคนจำนวนหนึ่งหรือของคนบางคนเท่านั้นเอง

ประวัติศาสตร์คือความจริงหรือไม่

ในขณะที่เหตุการณ์หรือบุคคลต่างๆ ในอดีตที่ถูกบันทึกและผลิตซ้ำในตำราและวาทกรรมหลักของรัฐและการเมืองไทยมาอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็น "ความจริง" ของอดีตไปแล้ว ปัจจุบันนักประวัติศาสตร์เริ่มตั้งคำถามต่อความจริงของเหตุการณ์และผู้คนในอดีตเหล่านั้นว่าพวกเขาได้สร้างเรื่องราวเหล่านั้นขึ้นมาจริงๆ หรือเปล่า

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ศิลปินสุโขทัยหลักหนึ่ง สุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรกของคนไทย พระเจ้าอู่ทองกับการสร้างกรุงศรีอยุธยา คนไทยถูกจีนไล่ตีหนีมาจากภูเขาอัลไต มาถึงประวัติศาสตร์สมัยใหม่เช่นอะไรคือความจริงในกรณี "พระยาแชกเจ็ดหัวเมืองคบคิดกันกบฏ" การหายตัวไปอย่างลึกลับของเหยี่สุหลง การฆาตกรรมอดีตสี่รัฐมนตรีอีสานที่บางเขน มากะหังเร็วๆ นี้คือการหายตัวไปของทนายสมชาย นิละไพจิตร เป็นต้น

เรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ล้วนถูกทำให้เป็นประวัติศาสตร์ชาติไทยไปอย่างเรียบร้อย กลายเป็น "ความจริงลง" ที่ไม่มีเหตุผลและตรรกะรองรับ แต่เป็นความจริงตามอำนาจของรัฐ เป็นเหตุผลของรัฐเท่านั้น มันเป็นความจริงที่ไม่นำไปสู่การเรียนรู้และการสร้างองค์ความรู้อันมีค่าให้แก่สังคมขึ้นมาได้

จุดอ่อนที่ยังเห็นอยู่ทุกวันนี้ก็คือ สังคมไทยไม่มีบทเรียนในทางการเมืองอะไรเลย นอกจากความเชื่อที่ว่า อำนาจคือธรรม ซึ่งใช้กันมานับแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงมาจนถึงพลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน

บทเรียนในข้อนี้คือในศาสตร์ต่างๆ นั้นมันมีสิ่งที่เรียกว่า "ผลกระทบทางอำนาจ" (power effects) อยู่ด้วย ทันทที่เราเปิดเผยถึงความจริงทั้งหมดอย่างที่มันเป็นจริงออกมา นั่นคือเรื่องราวในเหตุการณ์นั้นๆ จะไม่มีใครเป็นพระเอกคนเดียวหรือเป็นผู้ร้ายคนเดียวด้วย หากแต่เรื่องราวจะดำเนินไปอย่างเป็นกระบวนการ จึงทำให้คนรุ่นหลังเข้าใจได้และศึกษามันได้ ดังนั้น ปัญหาอะไรคือความจริงในประวัติศาสตร์ จึงขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้เขียนหรือกำกับกับการเขียนประวัติศาสตร์ด้วย

จะเข้าใจประวัติศาสตร์ ต้องดูว่าอดีตอะไรที่ไม่ได้ถูกทำให้เป็นประวัติศาสตร์ ความไม่จริงอะไรที่ถูกทำให้เป็นความจริงและความจริงอะไรที่ถูกทำให้เป็นความไม่จริง

ทั้งหมดนี้จะเห็นถึงความเกี่ยวพันโยงใยอย่างแน่นแฟ้นระหว่างอำนาจ/ความรู้กับความทรงจำ ระหว่างความรู้กับกระบวนการสร้างประวัติศาสตร์ และระหว่างอำนาจกับประวัติศาสตร์

ในสังคมสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่ การสร้างความทรงจำเพื่อไปสู่การสร้างประวัติศาสตร์จึงดำรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง มาจากทุกแห่งหน แต่ทั้งหมดนี้จะเป็นจริงได้ ประชาชนและประชาสังคมจะต้องมีจิตสำนึกของตนเอง รู้เท่าทันอำนาจและอิทธิพลของรัฐและทุนไปถึงวัฒนธรรมการบริโภคที่ล้อมรอบเราอยู่ได้ จึงจะสามารถไปคัดค้านหรือวิพากษ์สถาบันทางอำนาจอันใดอันหนึ่งหรือกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง หรือชนชั้นหนึ่งได้ โดยผ่านการโจมตีเทคนิค วิธีการหรือรูปแบบของอำนาจที่กดบังและบิดเบือนความจริงที่พึงปรารถนากว่าของประชาชนได้

ประวัติศาสตร์จึงไม่ใช่วิชาโบราณที่ท่องและจำแต่อดีตและวันเดือนปีอยู่เท่านั้น หากแต่มันเป็นเครื่องมืออันทรงพลัง ภาพของประชาสังคมและประชาชนทั้งหลาย ในการค้นหาและสถาปนาความจริงของสังคมขึ้นมา

ไม่มีสังคมไหนที่ความเป็นคนจะสมบูรณ์ได้ หากประวัติศาสตร์ยังเป็นได้เพียงแค่ตำนานหรือนิทานเรื่องเล่าของคนแก่ๆ บางคนเท่านั้น

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ปีที่ 31 ฉบับที่ 10939

สมัคร-สุธรรม-หนังสือพิมพ์ กับความจริง 6 ตุลา 19

โดย บุญเลิศ ช่างใหญ่

เป็นครั้งแรกที่เหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 บางส่วนถูกนำมาอภิปรายตอบโต้กันในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างนายสมัคร สุนทรเวช ฝ่ายหนึ่งกับนายชวน หลีกภัย และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อีกฝ่ายหนึ่ง

แม้จะแค่เพียงเศษกระพี้ของเหตุการณ์เพราะเป็นแค่เสียวหนึ่งที่นักการเมืองหยาบคายแต่เฉพาะการปิดตัวเองออกไปจากความเกี่ยวข้องกันเหตุการณ์โดยไม่ได้ลงลึกไปว่า การล้อมปราบนักศึกษา ประชาชนอย่างเหี้ยมโหดป่าเถื่อนเกิดขึ้นได้อย่างไร ใครเป็นคนทำ ใครเป็นคนสั่งการและใครต้องรับผิดชอบกับโศกนาฏกรรมนองเลือดครั้งนี้ แต่การถ่ายทอดการอภิปรายทางสถานี โทรทัศน์ช่อง 11 และสถานีวิทยุก็ทำให้ได้รับรู้ว่า คนพูดเป็นอย่างไร

อย่างน้อยที่สุด การเป็นคนชอบกล่าวคำสาบานของนายสมัครที่เคยได้เห็นเมื่อกาลอดีตนั้น วันนี้เมื่ออยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีก็ยังมีนิสัยเช่นเดิม ส่วนเด็ก เยาวชน วัยรุ่น คนหนุ่มคนสาว คนเฒ่าคนแก่ พระสงฆ์ องค์เจ้า ฯลฯ จะเดินตามรอยผู้นำชาติอย่างนายสมัครก็โปรดใช้วิจารณญาณกันเอาเอง

ลำพังพฤติกรรมของคนเราโดยเฉพาะนักการเมืองไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่กี่นาทียังปฏิเสธได้ว่าไม่ได้พูดไม่ได้ทำ ไม่ได้เกี่ยวข้อง ชาวถูกแปรเปลี่ยนได้ แล้วนับประสาอะไรกับเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เกิดขึ้นมานานถึง 32 ปี จะไม่ถูกบิดเบือน

ก่อนที่จะใครจะแก้ตัว ลองย้อนกลับไปดูอดีตว่าใครได้พูดและทำอะไรไว้จะดีกว่า

ในปี 2521 มีหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กเล่มหนึ่งออกมาจำหน่าย ชื่อว่า "เสียงจากอดีตจำเลย 6 ตุลาเราคือผู้บริสุทธิ์" จัดพิมพ์โดยกลุ่มนักศึกษากฎหมาย ราคา 20 บาท

เนื้อหาส่วนหนึ่งเป็นจดหมายที่นายสุธรรม แสงประทุม อดีตเลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย เขียนเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2520 ถึงอุทัย เพื่อนรัก ตอนหนึ่งเขียนว่า "ความเป็นจริงกรณีนองเลือด 6 ตุลาคม 19 ก็เป็นเหตุการณ์อันหนึ่งที่ประชาชนได้ให้ความสนใจมากถึงแม้จะปกปิดบิดเบือนอย่างไรก็ล้วนแต่ประสบความล้มเหลว เข้าทำนองข้างตายทั้งตัวเอาใบบัวปิด มันจะมืดได้อย่างไร.." และยังคงกล่าวถึงจดหมายของคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ที่ส่งถึงสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ เปิดเผยความเป็นจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ 6 ตุลา ซึ่งชี้ให้เห็นถึงแผนการต่างๆ ที่บุคคลมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ 6 ตุลา ได้ก่อขึ้น

ในบทสัมภาษณ์ นายสุธรรมกล่าวตอนหนึ่งว่า พวกเราที่อยู่ในคุกทุกคน ขอน้อมคารวะวีรชนที่ได้เสียชีวิตในวันที่ 6 ตุลา..และขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งไปยังญาติพี่น้องของวีรชนที่สูญเสียชีวิตทุกท่าน

แม้ว่านายสุธรรมจะไม่บอกว่ามีคนตายกี่คน แต่จากคำพูดย่อมไม่ใช่ 1 คน ดังที่นายสมัครให้สัมภาษณ์ชี้เอ็นเอินอย่างแน่นอน หากนายสุธรรมจะออกมาให้ข้อเท็จจริงโดยไม่เกรงใจนายสมัครที่กลายมาเป็นพรรคและพวกเดียวกันในทางการเมืองก็จะทำให้ความจริงกระจ่างขึ้น และนายสุธรรมก็จะได้ชื่อว่าเคารพต่อประวัติศาสตร์การต่อสู้และเสียสละของวีรชนภายใต้การนำของนายสุธรรมซึ่งเป็นเลขาธิการศูนย์นิสิตฯ

ในปีเดียวกัน (2520) นายสมัครได้เขียนหนังสือ "สันดานหนังสือพิมพ์" ออกมาจำหน่ายในราคา 20 บาท

ในสารบัญชบอกหัวข้อเรื่องที่ฆ่าและสันดานหนังสือพิมพ์ เช่น ผมเคยชอบอ่านหนังสือพิมพ์,หนังสือพิมพ์กับการเมือง,หนังสือพิมพ์สมัยเบ็ดเสร็จเด็ดขาด,หนังสือพิมพ์ยุคปลุกระดม,หนังสือพิมพ์สมัยรัฐบาลเลือกตั้ง,หนังสือพิมพ์ยุคปฏิรูป,เป้าของการโจมตีอยู่ที่มหาดไทย,เรื่องของไอ้ยวนกวนสังคม,เรื่องของคนเขียนคอลัมน์ที่มุดหัวประจำอยู่ในในทศลับ,เรื่องของคนลัดด้วยปัญญาที่บิดามารดาไม่อบรม,เรื่องของนักหนังสือพิมพ์ใหญ่ที่ใช้ชื่อสัตว์เป็นนามปากกา,เรื่องของไอ้แก่หลายนามปากกา,เรื่องของไอ้บ้าตะแคงซ้าย,เรื่องโจ่งฉ่างของอึ้งอ่างทะเล,เรื่องของนักข่าวสปรก,เรื่องไม่อยากเล่าของเดมาสารพัดพิษ,สันดานของคนหนังสือพิมพ์บางพวกบางเหล่าคือการปั่นเรื่องเท็จ ฯลฯ

"ผมเคยประกาศเอาไว้แล้วว่า ผมจะต่อสู้กับคนสันดานสปรก บางพวกบางกลุ่มนี้ต่อไปโดยไม่ต้องมีตำแหน่งอื่นใดมาเป็นเดิมพัน เพราะผมเคยฟาดฟันกับคนพวกนี้มาแล้ว ทั้งก่อนเลือกตั้ง ทั้งเวลาเลือกตั้งที่มีความหวังในการเป็น ส.ส. เป็นข้อเสีย ผมทำเมื่อผมมีตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบ และผมจะยังคงทำของผมนอยู่ต่อไป แม้ขณะที่ผมกลายเป็นประชาชนธรรมดา อาวุธที่ผมใช้ฟาดฟันกับผู้คนพวกนี้ได้ ตลอดมาก็คือ ความซื่อสัตย์สุจริตในการทำงานให้บ้านเมือง ด้วยมือที่ไม่มีมีผล ด้วยใจที่ไม่เคยคิดเกรงกลัว และด้วยความเชื่อมั่นในสถาบันศาล ที่พึ่งแหล่งสุดท้าย ถ้าหากมีไอ้คนสันดานสปรกคนไหนหรือฉบับไหนล้ำเส้นกฎหมายของบ้านเมือง" บทสรุปในตอนจบของเรื่อง "สันดานของคนหนังสือพิมพ์บางพวกบางเหล่าคือการปั่นเรื่องเท็จ"

หลังจากหนังสือเล่มนี้ออกวางแผง นายวีระ มุสิกพงศ์ ได้เขียนหนังสือ "สันดานรัฐมนตรี" ออกมาตอบโต้มาถึงวันนี้ นายวีระก็เป็นอีกคนหนึ่งทีกลายมาเป็นพรรคและพวกเดียวกันเพราะการเมืองและ พ.ต.ท.ทักษิณ

หากนายวีระเคารพต่อประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์ 6 ตุลา 19 และเป็นคนที่รู้เช่นเห็นชาติของนายสมัครระหว่างการเมืองอยู่เฉยๆกับการออกมาพูดความจริง จะเลือกเอาอย่างไร

หนังสือวันนักข่าว ของสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย ออกเผยแพร่ 5 มีนาคม 2522 นำเสนอเรื่องราววงการหนังสือพิมพ์ที่ถูกรัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ที่มีนายสมัครเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ลิดรอนเสรีภาพโดยอาศัยประกาศ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (ปร.) ฉบับที่ 42 และ พ.ร.บ.การพิมพ์ 2484 เป็นอาวุธ ในปี 2520 และต่อเนื่องมาถึงปี 2521 ซึ่งอยู่ในสมัยของรัฐบาล พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

รัฐบาลนายธานินทร์มีอายุประมาณ 1 ปี ก็ถูกคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินปฏิวัติเมื่อ 20 ตุลาคม 2520 เหตุผลประการหนึ่งก็คือ ใช้อำนาจเผด็จการมากเกินไปจนเกิดความขัดแย้งไม่พอใจของคนหนังสือพิมพ์และประชาชนผู้รักประชาธิปไตย

กล่าวโดยสรุป เหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เป็นโศกนาฏกรรมกลางเมืองอันป่าเถื่อนที่มีคนตายและเจ็บจำนวนมาก ไม่ใช่ตายแค่คนเดียว รายละเอียดดูบันทึกไว้ในหนังสือและภาพเคลื่อนไหวที่สามารถตรวจสอบดูได้

กาลเวลาไม่อาจทำให้ความจริงของเหตุการณ์แปรเปลี่ยน แต่คนบางคนบางกลุ่มกลับแปรเปลี่ยนไปจนจำไม่ได้

อะไรทำให้คนบางคนไม่เคยเปลี่ยนนิสัย และอะไรทำให้คนบางส่วนมีลักษณะคล้ายจิ้งจก

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ปีที่ 31 ฉบับที่ 10939

"สมัคร"ปิดเกม หยุดพูด"6ตุลา"-ขอทำงาน

ย้ำอีกใน"กรม."เห็นศพเดียว โยน"สมัครคดี"เคลียร์"อดีต"

"สมัคร"เลิกตั้งข้อหา หยุดพูดเรื่อง 6 ตุลา บอกรับแล้ว อ้างสื่อกับชาวบ้านอยากให้ทำงาน ย้ำใน กรม.เห็นตายคนเดียวจริงๆ ผาก"สมัครคดี"ช่วยเคลียร์ใจ"อดีต" "ทองใบ"สวนกลับ"เฉลิม"อย่าบิดเบือน

"สมัคร" หยุดพูดเรื่อง 6 ตุลาแล้ว

นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หยุดพูดถึงเรื่องผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แล้ว ภายหลังจากการประชุมคณะรัฐมนตรี (กรม.) ที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ โดยออกมาแถลงถึงกรณีนายอดีต เพียงเกษ อดีตกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย (ทรท.)และอดีตผู้นำนักศึกษา 6 ตุลาคม 2519 เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีขอโทษที่พูดเรื่องตัวเลขผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ว่า "เรื่องนี้ขอให้ยุติ มันจบแล้ว ชัดเส้นใต้ 2 เส้น มากพอเพียงแก่เหตุแล้ว สื่อก็บอกทำงานซะที ชาวบ้านก็บอก"

ผู้สื่อข่าวถามว่า เป็นไปได้หรือไม่ที่จะตั้งคณะกรรมการกลางขึ้นมาชำระประวัติศาสตร์ครั้งนี้ นายสมัครกล่าวว่า "ใครจะทำอะไรไม่ขัดข้อง แต่เป็นเรื่องว่า นายสมัครตอบว่า ยุติแล้ว ไม่พูดอีกแล้วเรื่องนี้ จบ เรื่องอื่นมี ต่อไปนี้จะทำงานเพื่อบ้านเมือง อย่ามาถามก็แล้วกัน คือเป็นอะไรมันโยงมากเลย ใครจะทำอะไรก็ทำไปเถอะ"

เมื่อถามว่า แสดงว่าต่อไปจะใช้ขันติ แม้ใครจะขุดมาโจมตีอีก ก็จะไม่ตอบโต้ นายสมัครกล่าวว่า จะบอกให้ฟัง บอกไปแล้วว่า "มีคนตั้งรางวัลไว้ให้ ถ้าทำให้ตบะแตกน้อยให้ หมีน ถ้าแตกมากให้ 5 หมีน ไม่มีใครได้รางวัลหรอก"

บอกกรม.เห็นตายคนเดียวจริงๆ

รายงานข่าวจากที่ประชุม กรม.แจ้งว่า ก่อนเข้าสู่วาระในการประชุมนายสมัครใช้เวลาประมาณ 5 นาที ปรารถนาให้ กรม.ฟังกรณีถูกหลายฝ่ายออกโจมตีว่าบิดเบือนประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 โดยกล่าวว่า ความจริงเรื่องนี้ไม่มีอะไรเลย ไม่มีเจตนาจะทำให้คนรู้สึกไม่ดี แต่เห็นว่ามีคนตายแค่คนเดียว เห็นจริงๆ ส่วนจะตายจริงกี่คนไม่รู้ แต่เท่าที่เห็นคือ มีคนเดียว แต่ปัญหาคืออะไร?ใหม่ คือคนที่นอนอยู่ในภาพซึ่งดูแล้วเหมือนตายกันหมด ทั้งที่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น บางส่วนถูกเจ้าหน้าที่จับมาเสร็จแล้วก็เอาตัวไปปล่อยที่สนามเสือป่า บางส่วนก็ได้อกลับบ้าน บางส่วนก็หนีเข้าไป ดังนั้นรายละเอียดจึงไม่แน่ชัด ไม่รู้หรือว่าใครตายกี่คน แต่พอภาพออกไปอย่างนั้น ก็เลยเขียนกันไปเรื่องว่ามีคนตายเยอะแยะ จริงๆ มันไม่ได้ตายขนาดนั้น

นายสมัครยังกล่าวอีกว่า ที่มีคนเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่ได้ขัดข้องพร้อมเปิดรับเต็มที่สำหรับการการศึกษาข้อเท็จจริง เพราะมีประโยชน์ต่อประวัติศาสตร์ แต่เรื่องนี้ไม่อยากยุ่งแล้ว ไม่อยากต่อความยาว ก็ขอให้ผู้เกี่ยวข้องช่วยไปชี้แจงก็แล้วก่อน

ผาก "สมัครคดี"ช่วยเคลียร์ใจ"อดีต"

"เมื่อเช้าผมอ่านข่าว เห็นคุณอดีต โอย! ออกมาต่อว่าต่อขานผมเป็นการใหญ่เลย ผมอยากผากให้ท่านรัฐมนตรีสมัครคดี (สมัครคดี ปริตนันทกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) ซึ่งเป็นคนที่เขาเรียกกันว่าคนเดือนตุลาไปช่วยคุยกับคุณอดีตให้หน่อยว่าคิดอย่างไร มีปัญหาตรงไหนหรือไม่" แหล่งข่าวกล่าวอ้างคำพูดนายสมัคร

ด้านนายสมัครคดี ปริตนันทกุล กล่าวถึงการประชุม กรม. ซึ่งนายสมัครหยิบยกเรื่องกรณี 6 ตุลาคมว่า ในเมื่อที่ประชุมมีคนเดือนตุลาคมร่วมอยู่ด้วย หากจะชำระประวัติศาสตร์เดือนตุลาคมอย่างไรก็ลองไปพิจารณากันดูว่า จะทำอะไรได้บ้าง ในส่วนตนรับฟังไว้ไม่ได้แสดงความคิดเห็น เพราะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯไม่เกี่ยวข้องมากนัก ที่สำคัญน่าจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการหรือกระทรวงวัฒนธรรมที่ควรจะไปดู

ส่วนกรณีนายสมัครให้ช่วยสร้างความเข้าใจกับนายอดีตนั้น นายสมัครคดีกล่าวว่า นายสมัครเพียงแต่หยิบยกเรื่องชำระประวัติศาสตร์มาหารือเท่านั้น ไม่ได้มอบหมายให้ไปช่วยปรับความเข้าใจกับนายอดีตแต่อย่างใด

"เลียบ"ขอให้ถึงเวลาแล้วจะพูด6ตุลา

นพ.สรพงษ์ สืบวงศ์ลี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 ที่เป็นข่าวออกไปนั้นไม่ได้พูดเลย ชาวที่บอกว่าคุณไม่รู้ เนื่องจากขณะนั้นกำลังเดินเข้ารัฐสภาเพื่อไปประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) แล้วรีบไปไม่อยากจะให้สมาชิกสภาอภิปรายโดยไม่มี ครม. นั่งฟัง การที่บอกว่าคุณยังไม่พูดจึงกลายเป็นไม่รู้ ทั้งนี้ต้องรอให้ถึงเวลาที่คิดว่า เมื่อการพูดแล้วจะทำให้เกิดการเรียนรู้นับทเรียนจากเหตุการณ์ 6 ตุลาให้เกิดประโยชน์กับสังคมตรงนั้นจึงจะมีการกลั่นกรองแล้วค่อยออกมาพูดแสดงความเห็นอย่างชัดเจน

"ผมว่าอย่างที่ท่านอดีตร (เพียงเกษ) พูดไว้ คือทุกๆ คนที่เคยผ่านเหตุการณ์สำคัญๆ ทางการเมืองมาหลายครั้ง เราย่อมอยากให้ประวัติศาสตร์ที่จะถูกจดจำและกลายเป็นบทเรียนของทุกๆ คนเป็นประวัติศาสตร์ที่มีการรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วน รอบด้าน แล้วก็ทำความเข้าใจเพื่อนำไปสู่การทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการป้องกันไม่ให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ถ้าถามว่าการเรียนรู้อะไรประวัติศาสตร์เหล่านี้เป็นเรื่องที่สมควร แต่การเริ่มต้นต้องเริ่มจากการที่เราไม่กลัวที่จะเรียนรู้เพื่อป้องกันปัญหา ไม่ใช่เรียนรู้เพื่อขยายปัญหา" นพ.สรพงษ์กล่าว และว่า คิดว่าสติในการจะคิดเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก

คนเดือนตุลา พบช.แก้ต่างแทน"หมัก"

ด้านนายสมาน เลิศวงศ์รัฐ กรรมการบริหารพรรคพลังประชาชน ในฐานะอดีตรองกรรมการรองคณบดีศึกษา และอดีตรองประธานสภาองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า การที่นายสมัครพูดว่าคุณตาย 1 คน เข้าใจว่าหมายความว่าเห็นคนตายกับตัวตัวเองเพียง 1 คน แม้ว่าเรื่องนี้จะมีการวิพากษ์วิจารณ์มาก แต่ความจริงก็คือความจริง หากฝ่ายค้านจะหยิบมาโจมตีต้องไล่ให้ไปถามนายชาญวิทย์ เกษตรศิริ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มธ. และนายนิธิ เอียวศรีวงศ์ นักวิชาการอิสระ มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน ให้ตอบว่าประวัติศาสตร์คืออะไร เพราะประวัติศาสตร์ไม่ได้หมายถึงความจริง แต่หมายถึงการตีความ การเล่าเรื่องของผู้ตีความ

นายสมานกล่าวว่า การเสนอชำระประวัติศาสตร์ ถ้าอย่างนั้นก็ต้องมีเรื่องที่จะชำระอีกเยอะ เพราะประวัติศาสตร์ไทยที่ซ่อนเร้นมีจำนวนหลายเรื่อง บางครั้งไม่เคยเขียนให้คนแพ้ และก็ต้องถามว่าจะใช้ผงซักฟอกอะไรฟอกตัว

"ทองใบ"ยันร.ต.ท.ยืนยันไม่ได้เมา

นายทองใบ ทองเปาด์ อดีต ส.ว.มหาสารคาม และอดีตนายกความนักศึกษาที่ตกเป็นจำเลยในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 กล่าวว่า นายสมัคร และ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ควรระมัดระวังคำพูดให้มากกว่านี้ เพราะการที่ออกมารบว่า มีผู้เสียชีวิตเพียงคนเดียวไม่เป็นความจริง หรือเหตุที่เกิดขึ้นเพราะ ร.ต.ท.เมาเหล้าจึงทำป็นเช่นนั้น ข้อเท็จจริงเหตุการณ์ 6 ตุลาคมเผยแพร่ไปทั่วโลกว่ามีผู้เสียชีวิตเท่าไร ซึ่ง ร.ต.ท.รายที่ ร.ต.อ.เฉลิมระบุว่าเมาแล้วทำป็นเช่นนั้นก็เป็นภาพที่ยืนยันแล้วถึงป็นจริงเข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ใช่เมาแล้วยังป็นนั้คนเดียว

"ผมเห็นด้วยกับการตั้งคณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์ เคยมีความพยายามมาหลายครั้ง ต้องหาผู้ที่เป็นกลางมาร่วม โดยเป็นรูปแบบคณะกรรมการระดับชาติ และผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ต้องเข้าไปให้ข้อมูล ซึ่งก็จะช่วยให้สร้างความกระจ่างกับประชาชนได้" นายทองใบกล่าว

"มาร์ค"ห้วง"เฉลิม"ปุดทำบ้านปลาย

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) กล่าวว่า การชำระประวัติศาสตร์ขึ้นอยู่กับว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะมีมุมมองทางประวัติศาสตร์ที่ขัดกันอยู่เสมอ ส่วนมุมมองใครผิดใครถูกคิดว่าการที่จะได้คนที่ยอมรับของทุกฝ่ายก็ไม่ง่ายนัก ถ้าการชำระประวัติศาสตร์ ทำแล้วเป็นที่ยอมรับก็เป็นเรื่องดี แต่เกรงว่าตกลงกันไม่ได้ว่าแม้ว่าใครจะเป็นคนทำ

"ถ้ารัฐบาลเป็นคนดำเนินการแล้วคนในรัฐบาลเองก็อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ ไม่เป็นที่ยอมรับก็จะเป็นปัญหาขึ้น และการที่นายสมัครไปตอบคำถามสื่อมวลชนต่างประเทศ แล้วบอกว่ามีคนตายแค่คนเดียว ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ยาก เพราะความรุนแรงและความสูญเสียต่างประเทศให้ความสนใจและติดตามนาน อีกทั้งยังมีหลักฐานที่ชัดเจนการสูญเสียชีวิต" นายอภิสิทธิ์กล่าว

ส่วนท่าทีของนายสมัครปฏิเสธว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องจะชำระประวัติศาสตร์ได้หรือไม่ นายอภิสิทธิ์กล่าวว่า นายสมัครก็

เป็นอย่างนี้มาตลอด ต้องยืนอยู่ในจุดของเขา แต่บางอย่างข้อเท็จจริงก็คือข้อเท็จจริง ความจริงก็ไม่น่าพูดประเด็นนี้ขึ้นมา ถ้ายอมรับความผิดพลาดเรื่องก็คงจบ ส่วนกรณีนี้ ร.ต.อ.เฉลิมระบุว่า เหตุเกิดขึ้นจากนายตำรวจคนหนึ่งทำปิ่นสั้นนั้น เรื่องนี้จะเป็นปัญหาต่อไปว่าท้ายที่สุดอะไรจะเป็นอะไร

"สุเทพ"สลด"นายกฯ-มท.1"บิดเบือน

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการพรรค ปชป.กล่าวว่า เห็นด้วยกับแนวคิดในการทำตำราหรือชำระประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ไม่ใช่ใครขึ้นมามีอำนาจและมาบิดเบือน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าละอาย แต่เรื่องดังกล่าวคงไม่สามารถฝากให้รัฐบาลเป็นเจ้าของได้ แต่ต้องช่วยกันคิดเอง ใครจะเป็นคนกลาง ทั้งนี้ ส่วนตัวไม่เข้าใจว่าเหตุใดนายสมัคร และ ร.ต.อ.เฉลิมต้องออกมาพูดบิดเบือนเช่นนั้น พูดไปมีแต่ขาดทุน ในฐานะประชาชนคนหนึ่งรู้สึกสลดและเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้น ทั้งสองคนก็ควรหยุดแล้วเลิกพูดเรื่องนี้ แต่ควรตั้งหน้าตั้งตาแก้ไขปัญหามันเมือง

นิสิตจุฬาลงกรณ์ฯ "สมัคร" ทบทวนข้อเท็จจริง

ด้านกลุ่มนิสิตภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ออกแถลงการณ์ ที่อนุสรณ์สถาน 14 ตุลาคม เรียกร้องให้นายสมัครทบทวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ 6 ตุลาคม อีกครั้งหนึ่งโดยเร็ว เพื่อในภายภาคหน้าจะได้ไม่มีการพูดถึงกรณีเหตุการณ์ 6 ตุลาคม อย่างคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงอีก พร้อมกันนี้ขอเรียกร้องให้สังคมไทยยุติการปิดกั้นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในวันที่ 6 ตุลาคม 2519 และเปิดโอกาสทางการศึกษาและเผยแพร่ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์แก่ประชาชนทั่วไปอย่างกว้างขวาง

"กลุ่มนิสิตภาควิชาประวัติศาสตร์ฯ มิได้มีเจตนาต่อต้านนายกฯแต่อย่างใด แต่ขอประกาศเจตนารมณ์ว่า การรณรงค์ในประเด็นเหตุการณ์ 6 ตุลาคมต่อไปในอนาคต ไม่ควรเป็นไปเพื่อสนองผลประโยชน์ของกลุ่มการเมืองใดกลุ่มหนึ่ง หากแต่จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อความถูกต้องและสอดคล้องกับข้อเท็จจริงเป็นอย่างธรรมเท่านั้น" แถลงการณ์นิสิตจุฬาลงกรณ์ฯ

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กำหนดจัดแถลงการณ์ในหัวข้อ "นายกรัฐมนตรีกับข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 19 และข้อเรียกร้องจากองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ เวลา 14.00-15.00 น. ณ หอवरณไวทยากร ดิโกดม ท่าพระจันทร์ โดยจะมีการแถลงข้อเท็จจริงกับเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 19, เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรี ได้ทบทวนถึงประเด็นที่ให้สัมภาษณ์กับทางรายการทอล์คเอเชีย โดยผู้สื่อข่าวซีเอ็นเอ็น และเสนอให้มีการชำระประวัติศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าว